

روميانو ته د پولوس رسول ليک

د کتاب پېژندنه

دا ليک پولوس روم ته د خپل سفر د تياري په وخت کې وليکه. هغه غوښتل چې د هغه ځای ايماندارانو سره ليدنه کتنه او د هغوی په منځ کې کار وکړي او وروسته بيا د هغوی په مرسته اسپانيې ته لاړ شي. په روم کې ايماندارانو ته د هغه د ليکنې اصلي مقصد د يهودي او غيريهودي ايماندارانو په منځ کې د ايمان او عمل په يووالي باندې ټينگار کول ؤ. په همدې ډول په دې ليک کې مونږ وينو چې د عيسی مسيح په هکله زېری مونږ ته دا ښکاره کوي چې خدای څنگه انسانان په خپل نظر کې عادل جوړوي او دا د ايمان څخه پيل کيږي او په ايمان باندې پای ته رسيږي. په دې ليک کې د عيسی مسيح په وسيله د خدای د خلاصون د زيږي په هکله د پولوس له خوا پوره تشریح شوې ده.

لومړی، دا زېری د خدای عدالت او رښتينولي څرگندوي. ټول خلک يعنې يهوديان او غيريهوديان دواړه دې ته اړتيا لري چې د خدای په نظر کې ښک او عادل وگڼل شي. ځکه چې ټول خلک د گناه په واک کې دي او يوازې په عيسی مسيح باندې په ايمان راوړلو سره د خدای په نظر کې ښک او عادل گڼل کېدلی شي.

دوهم، دا زېری يو نوی انسانيت رامنځته کوي، ځکه چې ايمانداران

اوس د عیسی مسیح سره په یووالي کې نوی ژوند لري. که څه هم شریعت بڼه او رښتیني دی، خو هغه نه شي کولای چې مونږ د گناه او مرگ د واک څخه وژغوري. د دې په ځای شریعت مونږ ته دا ښايي چې مونږ گناهکاران یو. یوازې په مسیح باندې په ایمان راوړلو سره کېدلی شي چې مونږ وژغورل شو. ایمانداران د خدای سره په یووالي کې په سوله او سلامتی کې اوسېږي او د خدای د روح په وسیله د گناه او مرگ د واک نه ازاد شوي دي.

درېم، دا زېږی د اسراییلو سره د خدای وعده پوره کوي، خو بیا هم غیریهودیانو ته وړیا خلاصون وړاندې کوي. که څه هم ډېرو یهودیانو عیسی رد کړی ؤ، خو دا رد کېدل د خدای د مقصد یوه برخه ده، ترڅو ټول خلک دا موقعه ولري چې په عیسی مسیح کې د خدای فضل او خلاصون ترلاسه کړي. خو په پای کې پولوس په دې ډاډمن دی چې یهودیان به تل عیسی رد نه کړي.

څلورم، دا زېږی کلیسا سره یو موټی او متحد کوي. مسیحیان په مسیح کې په خپل یووالي سره یو بل ته او ټولني او خپل موجوده حکومتي مقامونو ته خدمت کوي. د روم کلیسا په هغه وخت کې د ډېرو قومونو نه جوړه شوې وه او پولوس ایمانداران دې ته هڅوي چې یو بل ومني، که هغه په خپل ایمان کې کمزوری وي یا قوي وي.

پولوس خپل لیک په کلیسا کې ایماندارانو ته په خپلو سلامونو سره پای ته رسوي. هغه د خدای ستاینه کوي چې د عیسی مسیح په هکله زېږی ټولې نړۍ ته ښکاره شوی او رسېدلی دی، ترڅو ټول وکولای شي په هغه باندې ایمان راوړي، د هغه اطاعت وکړي او

د موضوعگانو لست

د ليک سریزه: ۱:۱-۱۷

د خدای عدالت او خلاصون ته د انسان اړتیا: ۱:۱۸ - ۳:۲۰

د خدای د خلاصون لاره: ۳:۲۱ - ۴:۲۵

په مسیح کې نوی ژوند: ۵:۱ - ۸:۳۹

د اسراییلو دپاره د خدای نقشه: ۹:۱ - ۱۱:۳۶

مسیحي چلند: ۱۲:۱ - ۱۵:۱۳

د پولوس له خوا د زیري رسول او وروستني سلامونه: ۱۵:۱۴ -

۱۶:۲۷

د پولوس له خوا سلامونه

- ۱ (۱) دا ليک د پولوس له خوا دی چې د عیسی مسیح خدمتگار او د خدای له خوا غوره شوی رسول او د خدای د زېري د خپرولو دپاره ټاکل شوی دی. (۲) خدای د پخوا نه په سپېڅلو لیکنو کې د خپلو پیغمبرانو په وسیله د دې زېري وعده کړې وه. (۳) دا زېري د هغه د زوی په هکله دی چې په جسماني توګه د داود د نسل نه پیدا شوی دی (۴) او د هغه سپېڅلي روح په وسیله چې په هغه کې و او د مرګ نه د بیا راژوندي کېدلو په وسیله خدای په خپل لوی قدرت سره ونبودل چې هغه د خدای زوی دی. هغه زمونږ څښتن عیسی مسیح دی. (۵) خدای د هغه په وسیله او د هغه د نوم په خاطر په ما باندې فضل وکړ چې د هغه رسول شم او ټولو قومونو ته بلنه ورکړم چې ایمان راوړي او د مسیح اطاعت وکړي. (۶) په

هغوی کې تاسو رومیان هم شامل یئ چې خدای رابللي یئ چې د عیسی مسیح اوسئ.

٧ زه دا سلامونه تاسو ټولو ته چې په روم کې یئ او په خدای باندې گران یئ او د دې دپاره رابلل شوي یئ چې د خدای خلک اوسئ، وایم. زمونږ د پلار خدای او خښتن عیسی مسیح فضل او سلامتي دې وي په تاسو باندې.

روم ته د تللو دپاره د پولوس ارمان

٨ د هرڅه نه مخکې زه د عیسی مسیح په نوم ستاسو ټولو دپاره د خدای شکر کوم، ځکه چې په ټوله نړۍ کې خلک ستاسو د ایمان په هکله خبرې کوي. ٩ هغه خدای چې د زړه له کومي یې خدمت کوم او د هغه د زوی په هکله زېری خپروم، هغه زما شاهد دی چې زه په دوامداره توگه تل تاسو په خپلو دعاگانو کې یادوم. ١٠ زه تل دا سوال کوم چې که د خدای رضا وي او ماته یوه لاره برابره شي چې څه موده وروسته تاسو ووینم. ١١ ځکه چې دا زما ارمان دی چې تاسو ووینم او د روحاني برکت څخه مو برخمن کړم، ترڅو ستاسو روح ورباندې قوي شي. ١٢ زما مقصد دا دی چې مونږ د یو بل سره د خپل ایمان په وسیله مرسته وکړو ترڅو زمونږ د دواړو ایمان قوي شي، یعنې تاسو زما د ایمان په وسیله او زه ستاسو د ایمان په وسیله.

١٣ زما خویندو او ورونو، زه نه غواړم چې تاسو بې خبره پاتې شئ چې ما څو څو ځلې نیت کړی دی چې ستاسو خواته درشم، خو تل

زما مخنيوی شوی دی. زه غواړم چې ستاسو په منځ کې کار وکړم او روحاني حاصل يې ووينم لکه څنگه چې مې په نورو غيريهودي قومونو کې وليدل. (۱۴) زه د ټولو خلکو په وړاندې مسووليت لرم که هغه پرمختللي خلک دي او که وروسته پاتې خلک، که هغه پوه خلک دي يا ناپوهه. (۱۵) نو له دې امله زه دې ته هيله من يم چې تاسو ته هم چې په روم کې يې زېرى واوروم.

د زېري قدرت

(۱۶) زه په دې زېري نه شرمېرم، ځکه چې دا د خلاصون دپاره د خداى قدرت دى، د هر چا دپاره چې ايمان راوړي، لومړى د يهوديانو دپاره او بيا د غيريهوديانو دپاره. (۱۷) ځکه چې دا زېرى مونږ ته دا ښکاره کوي چې خداى څنگه انسانان عادلان جوړوي او دا د ايمان څخه پيل کېږي او په ايمان باندې پاى ته رسېږي. لکه څنگه چې د خداى په کلام کې ليکل شوي دي: «عادل انسان به د ايمان په وسيله ژوند کوي.»

د خلکو په گناهونو باندې د خداى غضب

(۱۸) د خداى غضب له اسمانه په هغو ټولو نازلېږي چې بې دينه او بد کاره دي او د هغوى دا بد کارونه د خداى په هکله د حقيقت پېژندنې مخه نيسي. (۱۹) ځکه چې هغوى د خداى په هکله په حقيقت باندې پوهېږي، له همدې امله خداى په خپله دا هرڅه هغوى ته ښکاره کړي دي. (۲۰) ځکه چې د نړۍ د پيدايښت نه د هغه نه ليدونکي صفتونه يعنې د هغه تلپاتې قدرت او الهي ذات په هغو

شيانو کې چې هغه پيدا کړي دي، په روښانه توگه ليدل کيږي. نو له دې امله د دې خلکو دپاره هېڅ عذر نشته. (۲۱) سره له دې چې هغوی خدای پېژانده، خو هغه ته يې د خدای په توگه عزت ورنه کړ او نه يې ترې شکرگزارې وکړه، بلکې د هغوی خيالونه باطل شول او پوچ مغزونه يې تياره شول. (۲۲) هغوی دا دعوه کوي چې پوه دي، خو هغوی کم عقل دي. (۲۳) هغوی د نه فناکېدونکي او د جلال نه ډک خدای عبادت کول پريښي دی او د هغو بتانو عبادت کوي چې د فاني انسانانو، مرغانو، حيواناتو او خزندو ته ورته جوړ شوي دي.

(۲۴) له دې امله خدای هغوی د خپلو زړونو د نفساني غوښتنو پوره کولو ته پرېښودل، ترڅو خپل بدنونه يو د بله سره ناپاک او فاسد کړي. (۲۵) هغوی د خدای په هکله حقيقت په دروغو بدل کړ او د خالق په ځای يې د هغه د مخلوق عبادت او خدمت وکړ يعنې هغه خالق چې تل ترته د ثنا او صفت لايق دی. امين.

(۲۶) نو ځکه خدای هغوی خپل د شرم نه ډکو نفساني غوښتنو ته پرېښودل. حتی د هغوی ښځو عادي جنسي اړيکې پرېښودلې او د هغې په ځای يې په خپل منځ کې سره جنسي اړيکې خپلې کړې. (۲۷) په همدې ډول سړيو هم د ښځو سره عادي جنسي اړيکې پرېښودلې او د خپل همجنس سره يې د جنسي اړيکو سختې غوښتنې پيدا کړلې. يو سړي به د بل سړي سره له شرمه ډک کارونه کول او په نتيجه کې هغوی په خپلو ځانونو باندې هغه سزا راوستله چې د خپلو بې لاريو له امله د هغې لايق وو.

(۲۸) څرنگه چې هغوی د دې نه انکار وکړ چې حتی د خدای په

هکله فکر وکړي، نو هغه هم هغوی خپلو فاسدو خیالونو ته پرېښودل، ترڅو داسې کارونه وکړي چې باید ونه شي. (۲۹) هغوی د هر ډول بدو کارونو، بديو، حرص، کینې، بخیلتوب، قتل، جگړو، غولونې او بدو نیتونو څخه ډک دي. هغوی د یو بل پسې اوازې خپروي (۳۰) او خبرې کوي، د خدای څخه کرکه کوي او د یو بل سپکاوی کوي. هغوی مغرور او لافې وهونکي خلک دي. هغوی د بديو دپاره نوې لارې چارې جوړوي او د خپل مور او پلار د امر نه سرغړونه کوي. (۳۱) هغوی ناپوهه، بې وفا، بې مینې او بې رحمه خلک دي. (۳۲) هغوی د خدای د دې عادلانه حکم څخه ښه خبر دي چې څوک چې داسې کارونه کوي هغوی د مرگ لایق دي، خو هغوی نه یوازې دا چې خپله داسې کارونه کوي، بلکې نور هم دې ته هڅوي چې داسې کارونه وکړي.

خدای د ټولو خلکو په هکله قضاوت کوي

۲ (۱) نو له دې امله ای انسانه، ته څوک یې چې د نورو په هکله قضاوت کوي؟ ته چې هر څوک یې، تا سره هېڅ عذر نشته، ځکه کله چې ته د نورو په هکله قضاوت کوي او بیا په خپله هماغه کار کوي چې هغوی یې کوي، نو په خپله خپل ځان ملامتوي. (۲) مونږ پوهېږو کله چې خدای د هغو خلکو په هکله چې داسې کارونه کوي، قضاوت کوي، نو هغه په حقه دی. (۳) خو ای انسانه، ته چې د نورو په هکله قضاوت کوي او په خپله هماغه کارونه کوي، ایا گومان کوي چې د خدای د قضاوت نه به وتښتي؟ (۴) یا دا چې د خدای

ډېرې زياتې مهربانې، زغم او صبر ته په سپکه سترگه گورې؟ ايا په دې نه پوهېږې چې د خدای د مهربانې مقصد دا دی چې هغه تاته وښايي چې ته توبه وباسې؟ (۵) خو دا چې ته سرزوری يې او د خپلو گناهونو نه لاس نه اخلې، نو ته خپله سزا په هغه ورځ چې کله د خدای غضب او عادلانه قضاوت ښکاره شي، نوره هم زیاتوې.

(۶) خدای به هرچا ته د هغه د عملونو له مخې چې کړي يې دي، بدل ورکړي. (۷) کوم خلک چې په صبر او زغم سره ښه کارونه کوي او د جلال، عزت او نه فنا کېدونکي ژوند په لټه کې دي، نو هغوی ته به خدای تلپاتې ژوندون ورکړي. (۸) خو کوم خلک چې ځان خوښوونکي دي، حقیقت نه مني او بدو کارونو پسې گرځي، نو په هغوی باندې به خدای خپل قهر او غضب نازل کړي. (۹) د هغو خلکو دپاره به چې بد کارونه کوي، مصیبت او کړاوونه وي، لومړی د يهوديانو دپاره او بيا د غيريهوديانو دپاره. (۱۰) خو خدای به هغو ټولو خلکو ته چې ښه کارونه کوي، جلال، عزت او سوله ورکړي، لومړی يهوديانو ته او بيا غيريهوديانو ته. (۱۱) ځکه چې خدای د هېچا طرفداري نه کوي.

(۱۲) هغه ټول خلک چې د موسی شریعت نه لري او گناه کوي، نو هغوی به بې له شریعته له منځه ځي او د يهوديانو سره چې شریعت شته او گناه کوي، نو د هغوی سره به د شریعت له مخې قضاوت کېږي. (۱۳) ځکه چې يوازې د شریعت په اورېدلو سره هېڅوک د خدای په نظر کې عادل نه گڼل کېږي، بلکې د شریعت په حکمونو باندې په عمل کولو سره عادل گڼل کېږي. (۱۴) کله چې غيريهوديان

چې شريعت نه لري په طبيعي توگه د شريعت په حكمونو باندې عمل كوي، نو د هغوی شريعت په خپله هغوی دي، كه څه هم هغوی د موسی شريعت نه لري. (۱۵) د هغوی عملونه دا ښكاره كوي چې د شريعت حكمونه د هغوی په زړونو كې ليكل شوي دي. د هغوی وجدان د دې شاهدي وركوي، ځكه چې د هغوی خيالونه يا هغوی ملامتوي او يا د هغوی څخه دفاع كوي. (۱۶) نو د هغه زېري له مخې چې زه يې وركوم، دا كار به په هغه ورځ وشي كله چې خدای د عيسى مسيح په وسيله د ټولو انسانانو د پټو خيالونو په هكله قضاوت كوي.

يهوديان او شريعت

(۱۷) خو ته خپل ځان ته يهودي وايې او په شريعت باندې ولاړ يې او د خدای سره په اړيكو لرلو باندې وياړ كوي. (۱۸) ته د خدای په ارادې باندې پوهېږې او د شريعت څخه دې دا زده كړي دي چې هرڅه چې ښه دي غوره كړې، (۱۹) او په دې يقين لرې چې د ږندو دپاره لارښوونكی يې او د هغو خلكو دپاره رڼا يې كوم چې په تياره كې دي، (۲۰) د ناپوهه خلكو استاذ او د ماشومانو ښوونكی يې. ته د شريعت خاوند يې چې په هغه كې په پوره توگه پوهه او حقيقت شته. (۲۱) نو بيا ته چې نورو ته تعليم وركوي، ولې خپل ځان ته تعليم نه وركوي؟ ته نورو ته وعظ كوي چې غلامه كوی، ايا ته په خپله غلامه نه كوي؟ ته وايې چې زنا مه كوی، ايا ته په خپله زنا نه كوي؟ ته چې د بتانو څخه بد وړې، ايا ته بتخاني نه لوتې كوي؟ (۲۲) ته چې په شريعت وياړ كوي، ايا ته د شريعت په ماتولو سره د خدای

بې عزتي نه کوي؟ (۲۴) لکه څنگه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي: «ستاسو يهوديانو له امله غير يهوديان د خدای په هکله سپکې خبرې کوي.»

(۲۵) که چېرې ته په شريعت باندې عمل وکړې، نو سنت کېدل ارزښت لري، خو که ته د شريعت نه سرغړونه کوي، نو هغه به داسې وي لکه چې ته بالکل سنت شوی نه يې. (۲۶) نو که چېرې يو غير يهودي چې سنت شوی نه دی او د شريعت په حکمونو باندې عمل کوي، ايا خدای به هغه سنت شوی ونه گڼي؟ (۲۷) او يو څوک چې په جسماني توگه سنت شوی نه دی خو د خدای په حکمونو باندې عمل کوي، نو هغه به تا خپله په هغه شريعت باندې چې درسره موجود دی او سنت شوی هم يې، خو په شريعت باندې عمل نه کوي، ملامته کړي. (۲۸) ځکه چې رښتيني يهودي هغه نه دی چې يوازې په ظاهره يهودي وي او که چېرې څوک سنت شوی وي، نو معنی يې دا نه ده چې هغه رښتيني يهودي دی. (۲۹) بلکې رښتيني يهودي هغه دی چې په باطن کې يهودي وي، او رښتيني سنت کېدل د زړه سنت کېدل دي. دا د خدای د روح کار دی، نه د لیکل شوي شريعت کار. د داسې کس صفت د خدای له خوا کيږي، نه د انسان له خوا.

۳ (۱) نو بيا يهوديان په غير يهوديانو باندې څه غوره والی لري؟ يا سنت کېدل څه ارزښت لري؟ (۲) په هر لحاظ ډېر ارزښت لري! د هر څه نه لومړی دا چې خدای خپل کلام يهوديانو ته وسپاره. (۳) دا رښتيا ده چې په هغوی کې ځينې يې وفادار نه وو. خو په دې

خاطر چې هغوی وفادار نه وو، نو ایا د دې معنی دا ده چې خدای به وفادار نه وي؟ (۲) هېڅکله نه! حتی که ټول انسانان دروغجن وي، خو خدای به تل رښتینی وي. لکه څنگه چې د خدای په هکله لیکل شوي دي:

کله چې ته خبرې کوي، نو ټول به په یقین سره پوه شي چې ته رښتیا وايې او په محکمه کې باید خپله دعوه وگتې.

(۵) - (۶) خو که چېرې زمونږ بدکاري د دې سبب کېږي چې د

خدای عدالت نور هم ښکاره شي، نو په دې کې مونږ څه ویلی شو؟ ایا مونږ ویلی شو کله چې خدای مونږ ته سزا راکوي، نو بې انصافي کوي؟ هېڅکله نه! دا یوازې انساني نظر دی. که چېرې خدای عادل نه وي، نو هغه څنگه کولای شي چې د نړۍ په هکله قضاوت وکړي؟

(۷) خو که څوک وايي چې که چېرې زما دروغ د دې سبب شي

چې د خدای رښتینولي او جلال ښکاره شي، نو بیا هم ولې زه د یو گناهکار په توگه ملامته کېږم؟ (۸) ځینې خلک په مونږ باندې تور لگوي چې مونږ داسې وایو: «راځئ چې بدې وکړو چې نېکي ورڅخه پیدا شي؟» خو هغوی د سزا لایق دي.

هېڅوک نېک نه دی

(۹) نو بیا څنگه؟ ایا مونږ یهودیان د خدای په نظر کې د

غیر یهودیانو څخه ښه یو؟ نه، بالکل نه، ځکه چې مونږ مخکې دې ته اشاره وکړه چې یهودیان او غیر یهودیان دواړه یوشان د گناه په واک

کې دي. (۱۰) لکه څنگه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

هېڅوک عادل نه دی، حتی یو هم نشته. (۱۱) هېڅ داسې څوک نشته

چې په دې پوه شي چې رښتیا څه دي. هېڅوک نشته چې خدای ته

رجوع وکړي. (۱۲) ټولو د خدای نه مخ اړولی دی او ټول فاسد

شوي دي. داسې هېڅوک نشته چې نېک کار وکړي، یو هم نشته.

(۱۳) ستوني یې لکه د قبر په شان خلاص دي. د خپلو ژبو نه د

فرېب دپاره کار اخلي او خبرې یې لکه د مار د زهرو په شان له

خولې نه راوځي. (۱۴) خولې یې له لعنتونو او ترڅو خبرو ډکې دي.

(۱۵) د دوی پښې په منډه دي چې وینه تویه کړي. (۱۶) هغوی چې

هرچېرته ځي، هلته ورانی او بدبختي پیدا کوي. (۱۷) هغوی د سولې

او سلامتی لاره نه ده پېژندلي. (۱۸) هغوی له خدایه هېڅ نه وپریږي.

(۱۹) نو بیا مونږ پوهېږو چې هرڅه چې شریعت وايي هغه په هغه

چا باندې عملي کېږي چې د شریعت پیروان وي، ترڅو د ټولو خولې

بندې شي او ټوله نړۍ خپل ځان د خدای په وړاندې محکومه وگڼي.

(۲۰) ځکه چې هېڅوک به هم د شریعت په حکمونو باندې په عمل

کولو سره د خدای په نظر کې عادل ونه گڼل شي. د شریعت کار دا

دی چې مونږ ته خپله گناه راپېژني.

د ایمان په وسیله عادل کېدل

(۲۱) اوس خدای مونږ ته هغه لاره ښکاره کړې ده چې د هغې په

وسيله بې له دې چې په حکمونو باندې عمل وکړو، د هغه په نظر کې

عادل شو لکه څنگه چې شریعت او پیغمبران د هغې شاهدي ورکړي

ده. (۲۲) دا عدالت په عیسی مسیح باندې د ایمان درلودلو له لارې ترلاسه کیږي. خدای ټول په عیسی مسیح باندې په ایمان راوړلو سره عادل ګڼي، ځکه چې د یهودیانو او غیریهودیانو ترمنځ هېڅ فرق نشته. (۲۳) ځکه چې ټولو ګناه کړې ده او د خدای د جلال نه بې برخې دي. (۲۴) خو ټول د خدای په وړیا فضل سره د عیسی مسیح په وسیله چې هغوی یې د خپلو ګناهونو نه خلاص کړي دي، عادل ګڼل کیږي. (۲۵) خدای مسیح د دې دپاره وټاکه، ترڅو خپله وینه د خلکو د ګناهونو د بخښنې په خاطر چې په هغه باندې په ایمان راوړلو سره ترلاسه کیږي، یوه وسیله شي. خدای دا کار د دې دپاره وکړ چې خپل عدالت ښکاره کړي، ځکه چې خدای صابر دی او په تېرو ګناهونو باندې سترګې پټوي. (۲۶) دا د دې دپاره ؤ چې په دې زمانه کې خپل عدالت ښکاره کړي او دا ثابت کړي چې هغه په خپله عادل دی او هغه څوک عادل جوړوي چې په عیسی مسیح باندې ایمان راوړي.

(۲۷) نو بیا مونږ په څه باندې ویاړ وکړو؟ په هېڅ شي باندې نه. ایا په دې دلیل چې په شریعت باندې عمل کوو؟ نه، بلکې د ایمان په وسیله. (۲۸) ځکه مونږ پوهېږو چې د ایمان په وسیله عادل ګڼل کېږو، نه په شریعت باندې په عمل کولو سره. (۲۹) ایا خدای یوازې د یهودیانو خدای دی؟ ایا هغه د غیریهودیانو خدای هم نه دی؟ بې له شکه چې دی. (۳۰) خدای یو دی او هغه خلک یوازې د ایمان په وسیله عادل جوړوي، که هغه یهودیان دي یا غیریهودیان. (۳۱) ایا د دې معنی دا ده چې مونږ په دې ایمان باندې شریعت ایسته غورځوو؟ نه، هېڅکله نه، بلکې نور هم په هغه باندې ټینګ ودرېږو.

۴

۱) نو اوس مونږ د خپل بنياد ايسنودونکي نيکه ابراهيم د

تجربې په هکله څه ووايو؟ ۲) که چېرې ابراهيم په خپلو نېکو

عملونو د خداى په نظر کې عادل گڼل شوى ؤ، نو د هغه سره يو دليل

۳) ؤ چې وياړ يې ورباندې کړى وای، خو د خداى په مخکې نه.

ځکه چې د خداى په کلام کې ليکل شوي دي: «ابراهيم په خداى

باندې ايمان راوړ او د هغه ايمان له امله خداى هغه عادل وگانه.»

۴) څوک چې کار کوي نو مزدوري يې اخلي، خو دا مزدوري په

سوغات کې نه حسابيږي، بلکې د هغه حق دى. ۵) خو څوک چې

په عمل تکيه نه کوي او په هغه خداى باندې ايمان راوړي چې گناه

کار خلک عادل جوړوي، نو د هغه ايمان په عدالت کې حسابيږي.

۶) همدارنگه داود د هغه نېکمرغه سړي په هکله چې خداى يې له

دې چې د هغه عملونه په پام کې ونيسي، هغه عادل گڼي، داسې وايي:

۷) بختور دى هغه څوک چې سرکښي يې بخښل شوي

هغه څوک چې په گناهونو يې اچول شوي پرده

۸) بختور دى هغه څوک چې يې خښتن نه گڼي مجرم

۹) ايا دا خوشبختي يوازې د هغو خلکو دپاره ده چې سنت شوي

دي يا د ناستنو دپاره هم ده؟ ځکه چې مونږ ته ويل شوي دي چې

ابراهيم د خپل ايمان له امله عادل وگڼل شو. ۱۰) خو دا کار کله

وشو؟ ايا د سنت کېدلو نه مخکې وشو يا وروسته له سنت کېدلو؟ په

یقین سره چې د سنت کېدلو نه مخکې وشو، وروسته نه. (۱۱) د هغه سنت کېدل یوه نښه وه چې دا ثابته کړي چې مخکې له دې چې هغه سنت شي، خدای هغه د خپل ایمان په وسیله عادل وگاڼه. نو ابراهیم د هغو ټولو خلکو پلار دی چې په خدای باندې ایمان راوړي او عادل ګڼل کېږي، که هغوی سنت شوي هم نه وي. (۱۲) همدارنگه هغه د سنت شویو خلکو پلار هم دی، یوازې په دې خاطر نه چې هغوی سنت شوي دي، بلکې دا چې هغوی د هغه ایمان د مثال څخه پیروي کوي چې زموږ نیکه ابراهیم د سنت کېدلو نه مخکې درلود.

د خدای وعده د هغو ټولو دپاره چې ایمان راوړي

(۱۳) خدای د ابراهیم او د هغه د اولادې سره وعده وکړه چې هغوی به د ټولې نړۍ وارثان وي. دا وعده په دې خاطر نه وه چې ابراهیم په شریعت باندې عمل وکړ، بلکې د دې په خاطر وه چې هغه ایمان راوړ او د ایمان په وسیله عادل وګڼل شو. (۱۴) ځکه که چېرې د خدای وعدې هغو خلکو ته ورکړل شي چې د شریعت پیروي کوي، نو بیا ایمان هېڅ معنی نه لري او د خدای وعده یې ارزښته ده. (۱۵) ځکه چې شریعت د خدای د غضب سبب کېږي، خو چېرته چې شریعت نشته، نو هلته د شریعت ماتول هم نشته.

(۱۶) نو دا وعده په ایمان باندې ولاړه ده، ترڅو دا وعده د فضل په وسیله وي او د ابراهیم د ټولې اولادې دپاره اعتبار ولري، یوازې د هغو خلکو دپاره نه چې په شریعت باندې عمل کوي، بلکې د هغو خلکو دپاره هم چې د ابراهیم په شان ایمان لري، ځکه چې ابراهیم

زمونږ د ټولو نيکه دی. (۱۷) لکه څنگه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي: «ته مې د ډېرو قومونو پلار کړی يې.» نو ابراهيم د خدای په نظر کې زمونږ پلار دی چې هغه ورباندې ايمان درلود، يعنې هغه خدای چې مړي راژوندي کوي او د نشت څخه شته جوړوي.

(۱۸) ابراهيم ايمان راوړ او باور يې وکړ او حتی په ناامیدی کې يې هيله وساتله، نو له دې امله هغه د ډېرو قومونو پلار شو. لکه څنگه چې خدای هغه ته ويلي وو: «ستا نسل به بې شمېره زيات شي.» (۱۹) کله چې ابراهيم شاوخوا سل کلن ؤ، که څه هم هغه پوه شو چې بدن يې نژدې مړ دی او بڼه يې ساره هم نه شي کولای اولاد راوړي، خو ايمان يې کمزوری نه شو. (۲۰) ابراهيم هېڅکله هم د خدای په وعده باندې شک ونه کړ، بلکې ايمان يې هغه ته قوت ورکاوه او د خدای ثنا يې ويله. (۲۱) ځکه چې هغه پوره يقين درلود چې خدای په دې قادر دی چې خپله وعده پوره کړي. (۲۲) نو له دې امله ابراهيم د ايمان په وسيله عادل وگڼل شو. (۲۳) دا خبره چې «هغه عادل وگڼل شو» يوازې د هغه په خاطر ونه لیکل شوه، (۲۴) بلکې زمونږ دپاره هم وليکل شوه چې عادل وگڼل شو او په هغه باندې ايمان ولرو چې زمونږ څښتن عیسی يې د مړو نه راژوندی کړی دی. (۲۵) هغه زمونږ د سرغړونو په خاطر مرگ ته وسپارل شو او بېرته راژوندی شو، ترڅو مونږ د خدای په حضور کې عادل وگڼل شو.

۵ (۱) له دې امله چې مونږ د ایمان په وسیله عادل گڼل شوي یو، نو زمونږ د خښتن عیسی مسیح په وسیله د خدای سره زمونږ روغه جوړه وشوه. (۲) د هغه په وسیله او د خپل ایمان له لارې د خدای په دې تجربه شوي فضل هغه خای مونږ ته راکړل شو چې اوس په کې اوسپرو او په دې هیله خوشحالي کوو چې د خدای په جلال کې به شریک شو. (۳) یوازې په دې شیانو نه، بلکې په خپلو کړاوونو او تکلیفونو باندې هم خوشحالي کوو، ځکه مونږ پوهېږو چې تکلیفونه صبر او زغم راپیدا کوي. (۴) صبر او زغم د دې سبب گرځي چې مونږ خدای ته د منلو وړ وگرځو او دا کار هیله راپیدا کوي. (۵) دا هیله مونږ هېڅکله شرمېدلو ته نه پرېږدي، ځکه چې د خدای مینه د روح القدس په وسیله چې مونږ ته راکړل شوی ده، زمونږ په زړونو کې اچول شوې ده.

۶ (۶) کله چې هغه وخت مونږ لا بې وسه وو، نو مسیح په ټاکل شوي وخت کې د گناهکارانو دپاره مړ شو. (۷) داسې یو څوک به ډېر کم پیدا شي چې حتی د یو عادل سړي دپاره خپل ځان له لاسه ورکړي. خو کېدای شي چې یو څوک جرات وکړي چې د یو مهربانه سړي دپاره خپل ځان قربان کړي. (۸) خو خدای خپله مینه مونږ ته داسې وښودله چې هغه وخت چې مونږ لا گناهکاران وو، مسیح زمونږ دپاره مړ شو. (۹) اوس چې مونږ د هغه د وینې په وسیله عادل گڼل شوي یو، نو مونږ به څومره نور هم د هغه په وسیله د خدای د غضب څخه وژغورل شو. (۱۰) ځکه کله چې مونږ د خدای

دښمنان وو، نو د هغه د زوی د مرگ په وسیله ورسره پخلا شو، نو اوس چې مونږ سره پخلا شوي یو، نو خومره زیات به د مسیح ژوند زمونږ د خلاصون سبب وگرځي. (۱۱) خو یوازې دا نه، بلکې مونږ د خپل څښتن عیسی مسیح په وسیله چې اوس یې مونږ د خدای سره پخلا کړي یو، په خدای کې خوشحالي کوو.

د ادم گناه او د مسیح فضل

(۱۲) لکه څنگه چې گناه د یو انسان په وسیله نړۍ ته راغله او د گناه په وسیله مرگ راغی، نو په دې ډول مرگ ټولو انسانانو ته راغی، ځکه چې ټولو گناه وکړه. (۱۳) گناه د شریعت نه مخکې په دنیا کې موجوده وه، خو چیرته چې شریعت نه وي، نو څوک گناهکار نه گڼل کیږي. (۱۴) خو سره له دې مرگ په هغو خلکو باندې هم چې د ادم د زمانې نه د موسی تر زمانې پورې یې ژوند کړی دی، حتی په هغو خلکو باندې هم چې د ادم په شان یې د خدای د حکم نه سرغړونه نه وه کړې، حاکم ؤ. ادم د هغه چا یو مثال او نښه ؤ چې راتلونکی ؤ. (۱۵) خو د ادم د سرغړونې او د خدای د وړیا فضل تر منځ زیات فرق دی. ځکه د یو انسان یعنې د ادم د سرغړونې له امله ډېر خلک مړه شول، خو د خدای فضل او بخښنه خومره لویه ده او د هغه وړیا نعمت چې د یو بل انسان یعنې عیسی مسیح د فضل په وسیله ډېرو ته ورکړ شو. (۱۶) د ادم د گناه د نتیجې او د خدای د نعمت تر منځ زیات فرق دی. ځکه چې د هغې گناه په هکله قضاوت د محکوم کېدلو سبب کیږي، خو د خدای نعمت زمونږ دپاره دا امکان برابروي چې د هغه دپاره عادل وگڼل شو، که څه هم

مونږ ډېر ځلې سرغړونې کړې دي. (۱۷) که چېرې د یو انسان د سرغړونې له امله مرگ په انسان باندې حاکم شو، نو د هغه کار نتیجه به څومره لویه وي چې هغه بل انسان یعنی عیسی مسیح سرته ورساوه. هغو ټولو خلکو چې د عیسی پرېمانه فضل او د عدالت وړیا نعمت یې ترلاسه کړ، د مسیح په وسیله به په ژوند کې لکه د پاچاهانو په شان حکومت کوي.

(۱۸) نو لکه څنګه چې یوه سرغړونه د ټولو خلکو د محکوم کېدلو سبب شوې ده، نو په همدې ډول یو نېک عمل ټول عادلان ګټلې دي او ژوند یې ورکړی دی. (۱۹) لکه څنګه چې د یو سړي د نافرمانۍ له امله ډېر خلک ګناهکار شول، نو په همدې ډول به ډېر خلک د یو سړي د فرمانبرداری په وسیله عادلان وګڼل شي.

(۲۰) شریعت د دې دپاره ورکړل شو، ترڅو ټول خلک وویني چې هغوی څومره ګناهکاران وو. خو څنګه چې د خلکو ګناهونه زیاتېږي، نو د خدای حیرانوونکي فضل نور هم زیاتېږي. (۲۱) نو لکه څنګه چې ګناه د مرگ په وسیله حکومت وکړ، نو په همدې ډول د خدای فضل هم باید د عدالت په وسیله حکومت وکړي او د خپل څښتن عیسی مسیح په وسیله تلپاتې ژوندون ورکړي.

د ګناه په وړاندې مړه یو، خو د مسیح سره ژوندي یو

۶ (۱) نو بیا مونږ څه ووايو؟ ایا باید خپل ژوند ته په ګناهونو کې دوام ورکړو، ترڅو د خدای فضل زیات شي؟ (۲) هېڅکله نه! مونږ

چې د گناه په وړاندې مړه یو، نو بیا څنگه کولای شو چې په گناه کې خپل ژوند ته دوام ورکړو؟ (۲) ایا تاسو نه پوهېږئ کله چې مونږ ټولو په عیسی مسیح کې د تعمیم غسل واخیست، نو د هغه په مرگ کې ورسره شریک شولو. (۳) نو مونږ د خپل تعمیم په وسیله د هغه سره ښخ شولو او ورسره مړه شولو. لکه څنگه چې مسیح د پلار په جلال کې د مړو نه راژوندی شو، نو مونږ به هم نوی ژوند ولرو.

(۴) ځکه که چېرې مونږ د مسیح په مرگ کې ورسره شریک شولو، نو په هماغه ډول به د هغه په بیا راژوندی کېدلو کې هم د هغه سره شریک شو. (۵) مونږ پوهېږو چې زمونږ زور فطرت د مسیح سره په صلیب کې مړ شو، ترڅو گناه زمونږ په ژوند باندې خپل قدرت له لاسه ورکړي او مونږ نور د گناه غلامان ونه اوسو. (۶) ځکه څوک چې مړ شي، نو هغه د گناه نه خلاص شوی دی. (۷) که چېرې مونږ د مسیح سره مړه شوي یو، نو په دې ایمان لرو چې د هغه سره به ژوند هم کوو. (۸) ځکه مونږ پوهېږو چې مسیح د مړو نه راژوندی شوی دی او بیا به هېڅکله مړ نه شي، یعنې مرگ نور په هغه باندې واک او اختیار نه لري. (۹) کله چې مسیح مړ شو، نو هغه یوځل او د تل دپاره د گناهونو په خاطر مړ شو. خو اوس چې هغه ژوندی دی، نو هغه یوازې د خدای دپاره ژوند کوي. (۱۰) نو تاسو هم خپل ځانونه د گناه په وړاندې مړه وگنئ، خو د خدای په وړاندې د عیسی مسیح سره په یووالي کې خپل ځانونه ژوندی وگنئ.

(۱۱) نو مه پرېږدئ چې گناه نور ستاسو په فاني بدن باندې حکومت وکړي او تاسو د خپلو نفساني غوښتنو تابع کړي. (۱۲) د خپل بدن

يو غړی هم د يوې وسيلې په توگه د بدۍ په اختيار کې مه ورکوی، بلکې خپل ځانونه خدای ته وسپاری او د هغو کسانو په شان چې د مرگ نه راژوندي شوي دي، د خپل بدن غړي خدای ته د عدالت او رښتينولۍ دپاره د يوې وسيلې په توگه وړاندې کړی. (۱۴) ځکه چې گناه به نور په تاسو باندې حاکمه نه وي، له دې امله چې تاسو نور د شريعت تابع نه یئ، بلکې د خدای د فضل لاندې یئ.

د عدالت غلامان

(۱۵) نو بيا څه ووايو؟ ايا مونږ بايد گناه وکړو، ځکه چې د شريعت تابع نه يو، بلکې د خدای د فضل لاندې يو؟ نه، هېڅکله نه! (۱۶) ايا تاسو نه پوهېږئ چې که چېرې تاسو خپل ځانونه د غلامانو په توگه د کوم چا په اختيار کې ورکړئ او د هغه تابع اوسئ، نو په حقيقت کې تاسو د هغه چا غلامان یئ چې اطاعت يې کوی، که هغه د گناه غلامي وي چې پای يې مرگ دی او يا د خدای تابعداري وي چې نتيجه يې عدالت دی. (۱۷) نو د خدای شکر دی چې تاسو يو وخت د گناه غلامان وئ، خو اوس تاسو د زړه له اخلاصه د هغه تعليم اطاعت کوی چې تاسو ته درکړل شوی دی. (۱۸) اوس تاسو د گناه نه ازاد او د عدالت غلامان شوي یئ. (۱۹) زه ستاسو د انساني فطرت د کمزورۍ له امله ساده خبرې کوم. لکه څنگه چې تاسو يو وخت خپل ځانونه د ناپاکۍ او د ټولو بدو کارونو غلامان کړي وو، نو اوس خپل د بدن ټول غړي د عدالت غلامان کړئ چې پاک او سپېڅلي شی.

٢٠) کله چې تاسو د گناه غلامان وئ، نو مجبوره نه وئ چې عدالت او رښتینولي وکړئ. (٢١) د هغو کارونو په کولو سره چې اوس ورباندې شرمېږئ تاسو کومه گټه ترلاسه کړه؟ ځکه چې د هغو کارونو پای مرگ دی. (٢٢) خو اوس تاسو د گناه نه ازاد شوي یئ او د خدای غلامان یئ. د دې گټه دا ده چې تاسو پاک او سپېڅلي شوي یئ او د دې نتیجه تلپاتې ژوندون دی. (٢٣) ځکه چې د گناه نتیجه مرگ دی، خو د خدای نعمت زموږ په خښتن عیسی مسیح کې تلپاتې ژوندون دی.

زمونږ اړیکې د شریعت سره

٧ (١) ای خویندو او ورونو! تاسو چې د شریعت څخه خبر یئ، ایا تاسو نه پوهېږئ چې شریعت په هغو ټولو کسانو باندې عملي کېږي چې ترڅو پورې هغوی ژوندي وي؟ (٢) د مثال په ډول د شریعت له مخې یوه ښځه تر هغه وخته پورې د خپل مېړه سره تړاو لري چې مېړه یې ژوندی وي، خو که چېرې مېړه یې مړ شي، نو هغه د واده د قانون د قید نه ازاده ده. (٣) نو له دې امله که چېرې هغه ښځه په داسې حال کې چې مېړه یې ژوندی وي او هغه د بل چا سره اړیکې ولري، نو هغه زناکاره گڼل کېږي. خو که چېرې د هغې مېړه مړ شي، نو هغه د شریعت له مخې ازاده ده او که چېرې هغه د بل چا سره واده وکړي، نو زناکاره نه ده. (٤) ای خویندو او ورونو! نو په همدې ډول تاسو هم چې د مسیح د بدن غړي یئ، د شریعت په وړاندې مړه شوي یئ او اوس د هغه چا سره تړاو لرئ چې د مړو نه

بيا راژوندى شوى دى، ترڅو وكولاى شى چې خداى ته په خدمت كولو كې گټور تمام شى. (۵) كله چې مونږ د خپل انساني فطرت له مخې ژوند كاوه، نو شريعت مونږ نفعي غوښتنو ته هڅولو او په مونږ كې يې كار كاوه چې نتيجه يې مرگ دى. (۶) اوس مونږ د شريعت نه ازاد شوي يو او د هغه څه په وړاندې چې مونږ يې بنديان ساتلو، مړه شوي يو. نو مونږ نور په هغې زړې طريقې نه چې په شريعت كې ليكل شوي دي، بلكې په نوې طريقې د روح القدس په مرسته د خداى خدمت كوو.

شريعت او گناه

(۷) نو مونږ بيا څه ووايو؟ ايا په خپله شريعت گناه ده؟ هېڅكله نه! كه چېرې شريعت نه واى، نو ما به گناه نه واى پېژندلې. كه چېرې شريعت نه واى ويلې: «د نورو څخه د كوم شي تمه مه كوه،» نو زه به هېڅكله په دې نه واى پوه شوى چې تمه څه شى دى. (۸) خو گناه د همدې حكم په وسيله دا موقعه ترلاسه كړه چې په ما كې هر ډول تمه كول پيدا كړي. ځكه پرته له شريعت نه گناه مړه ده. (۹) يو وخت زه بې له شريعته ژوندى وم، خو كله چې د شريعت حكم راغى، نو گناه ژوندى شوه او زه مړ شوم. (۱۰) هماغه حكم چې بايد ماته يې ژوند راكړى واى، ماته يې مرگ راوړ. (۱۱) ځكه د دې حكم په وسيله گناه ته موقعه په لاس ورغله او زه يې وغولم او مړ يې كړم.

(۱۲) نو بيا شريعت سپېڅلى دى او حكمونه يې هم سپېڅلي، عادلانه

او ښه دي. (۱۳) خو ايا يو ښه شی زما د مرگ سبب گرځي؟
هېڅکله نه! بلکې دا گناه وه چې د هغه ښه شي په وسيله يې زه
ووژلم، د دې دپاره چې زه پوه شم چې گناه څه شی دی. خو د
شريعت حکم د گناه بې حده بدې ښکاره کړه.

(۱۴) ځکه چې مونږ پوهېږو چې شريعت روحاني دی، خو زه
جسماني يم او لکه د يو غلام په شان په گناه باندې خرڅ شوی يم.
(۱۵) زه نه پوهېږم چې څه کوم، ځکه زه چې څه غواړم چې ويې
کړم هغه نه کوم، خو هماغه کار کوم چې کرکه ترې لرم. (۱۶) اوس
چې زه هغه کار کوم چې نه غواړم ويې کړم، نو دا د دې خرگندونه
کوي چې زه دا منم چې شريعت ښه دی. (۱۷) نو اوس زه هغه
څوک نه يم چې دا کار کوم، بلکې دا گناه ده چې په ما کې اوسېږي
او دا کار کوي. (۱۸) زه پوهېږم چې زما په انساني فطرت کې نېکي
نشته، ځکه زه غواړم چې ښه کار وکړم، خو کولای يې نه شم. (۱۹)
ځکه کوم ښه کار چې زه غواړم ويې کړم، هغه نه کوم، خو کوم بد
کار چې زه يې نه غواړم، هغه کوم. (۲۰) نو اوس چې زه کوم کار
چې نه غواړم ويې کړم، هغه کوم، نو زه د هغه کار سرته رسوونکی نه
يم، بلکې دا گناه ده چې په ما کې اوسېږي.

(۲۱) نو زه په دې قانون پوه شوم هرکله چې زه وغواړم کوم ښه کار
وکړم، نو بدې مې له لاسه وشي. (۲۲) ځکه چې زه په باطن کې د
خدای په شريعت باندې خوشحاله يم. (۲۳) خو زه وينم چې په ما
کې يو بل قانون کار کوي چې زما د ذهن د قانون سره په جنگ کې
دی او ما د هغې گناه د قانون بندي کوي چې په ما کې کار کوي.
(۲۴) زه څومره بدبخته انسان يم. څوک کولای شي چې ما د دې

بدن نه چې ما مرگ ته سپاري، خلاص کړي؟ (٢٥) د خدای شکر
کوم چې ماته زمونږ د خښتن عیسی مسیح په وسیله خلاصون
راکوي. نو بیا زه په خپل ذهن سره د خدای د شریعت غلامی کوم،
خو په نفساني توگه زه د گناه د قانون غلامی کوم.

روحاني ژوند

٨ (١) نو اوس چې کوم خلک د عیسی مسیح سره په یووالي کې
ژوند کوي، هغوی هېڅ محکوم کېدای نه شي. (٢) ځکه چې د
خدای د روح قانون چې ماته په عیسی مسیح کې ژوندون راکوي، زه
یې د گناه او د مرگ د قانون نه خلاص کړی يم. (٣) هغه څه چې
شریعت د انساني فطرت د کمزوری له امله ونه شو کولای چې سرته
یې ورسوي، هغه خدای سرته ورسول. هغه خپل زوی د یو گناهکار
انساني جسم په شکل کې د گناهونو د بخښنې دپاره راولېږه، ترڅو
گناه په انساني فطرت کې محکومه کړي. (٤) هغه داسې وکړل د دې
دپاره چې د شریعت رښتینې غوښتنې په مونږ کې د نفساني غوښتنو
له مخې نه، بلکې د خدای د روح په وسیله چې ژوند کوو، پوره شي.
(٥) ځکه څوک چې د نفساني غوښتنو له مخې ژوند تېروي، نو تل
د نفساني شیانو په فکر کې وي. خو څوک چې د روح القدس د
غوښتنو له مخې ژوند کوي، نو هغوی د هغو شیانو په فکر کې وي
چې روح القدس یې غواړي. (٦) که چېرې زمونږ په ذهنونو باندې
نفساني غوښتنې حاکمې وي، نو پای یې مرگ دی. خو که چېرې
زمونږ په ذهنونو باندې روح القدس حاکم وي، نو نتیجه یې ژوند او
سوله ده. (٧) ځکه چې خپل ځان د نفساني شیانو پورې تړل د

خدای سره دښمني ده، ځکه چې دا د خدای د قانون اطاعت کول نه دي او په حقیقت کې نه شي کولای چې اطاعت وکړي. (۸) څوک چې د خپلو نفساني غوښتنو له مخې ژوند تېروي، هغوی نه شي کولای چې خدای خوشحاله کړي.

(۹) نو تاسو نور د خپلو نفساني غوښتنو له مخې نه، بلکې د روح القدس د لارښوونې له مخې ژوند کوئ، که په رښتیا سره روح القدس په تاسو کې اوسېږي. که چېرې په چا کې د مسیح روح نه وي، نو هغه د مسیح نه دی. (۱۰) خو که چېرې مسیح په تاسو کې اوسېږي، نو که څه هم ستاسو بدن د گناه له امله مړ هم شي، خو روح القدس تاسو ته ژوند درکوي، ځکه چې تاسو د خدای په نظر کې عادلان گڼل شوي یئ. (۱۱) که چېرې روح القدس چې مسیح یې بېرته د مړو نه راژوندی کړ په تاسو کې اوسي، نو لکه څنگه چې عیسی یې بېرته د مړو نه راژوندی کړ، نو ستاسو فاني وجود ته به هم ژوند ورکړي، ځکه چې دغه روح په تاسو کې هم اوسېږي.

(۱۲) نو بیا ای خویندو او ورونو! مونږ مجبوره نه یو چې د انساني فطرت او د هغه د غوښتنو له مخې ژوند وکړو. (۱۳) ځکه که چېرې تاسو د خپلو نفساني غوښتنو له مخې ژوند وکړئ، نو مړه به شئ. خو که چېرې د خدای د روح په مرسته خپل د گناه نه ډک عملونه له منځه یوسئ، نو تاسو به ژوند کوئ. (۱۴) ځکه ټول هغه کسان چې د روح په وسیله ورته لارښوونه کېږي، هغوی د خدای اولادونه دي. (۱۵) ځکه چې تاسو هغه روح نه دی ترلاسه کړی چې غلامان مو کړي او ستاسو د وېرې سبب شي، بلکې هغه روح مو ترلاسه کړ چې

تاسو د خدای دپاره لکه د خپلو اولادونو په شان اوسئ او د هغه په وسیله مونږ نارې وهو: «ابا، یعنی ای پلاره» (۱۶) روح القدس په خپله زمونږ د روح سره شاهدي ورکوي چې مونږ د خدای اولادونه یو. (۱۷) که چېرې مونږ د هغه اولادونه یو، نو بیا وارثان هم یو، یعنی د خدای وارثان یو او د مسیح په میراث کې هم شریک یو او که چېرې مونږ د هغه سره په کړاوونو کې شریک یو، نو د هغه سره په جلال کې هم شریک یو.

راتلونکی جلال

(۱۸) زه فکر کوم چې هغه کړاوونه چې اوس یې مونږ تېروو، د هغه جلال سره د پرتله کولو وړ نه دي چې مونږ ته به وښودل شي. (۱۹) ځکه چې خلقت په شوق سره د خدای د اولادونو د ښکاره کېدلو په انتظار دی. (۲۰) ځکه چې خلقت بې معنی شو، خو په خپله رضا نه بلکې د خدای په رضا، په دې هیله چې (۲۱) یوه ورځ به په خپله خلقت د فساد د غلامۍ نه ازاد شي او د خدای د اولادونو د جلال نه په ډکې ازادۍ کې شامل شي. (۲۲) ځکه چې مونږ پوهېږو چې ټول خلقت یوځای د درد له لاسه لکه د لنگون د درد په شان تراوسه پورې زگېروي کوي. (۲۳) یوازې خلقت نه، بلکې مونږ هم سره له دې چې روح القدس د خدای د لومړني نعمت په توګه ترلاسه کړی دی، په خپل باطن کې زگېروي کوو لکه څنګه چې دې ته په شوق سره په انتظار یو چې خدای مونږ د خپلو اولادونو په توګه قبول کړي او زمونږ بدن ته خلاصون ورکړي. (۲۴) ځکه چې په همدې هیلې مونږ وژغورل شو. خو که چېرې زمونږ هغه هیله پوره شوې وي، نو

بيا د څه شي هيله ولرو؟ (۲۵) خو که چيرې مونږ د هغه څه هيله ولرو چې تراوسه يې نه لرو، نو مونږ په صبر او زغم سره د هغه انتظار کوو.

(۲۶) په همدې ډول روح القدس زمونږ په کمزوريو کې زمونږ سره مرسته کوي. ځکه چې مونږ نه پوهېږو چې څنگه بايد دعا وکړو. نو روح القدس زمونږ دپاره داسې په نارو شفاعت کوي چې په خبرو او لفظونو کې بيان کېدلی نه شي. (۲۷) خو خدای چې زمونږ د زړونو نه خبر دی، په دې پوهېږي چې د روح القدس اراده څه ده، ځکه چې روح القدس د خدای د ارادې له مخې د خپلو خلکو شفاعت کوي.

(۲۸) مونږ پوهېږو چې هرڅه د هغو خلکو د نېټگنې دپاره چې د خدای سره مينه کوي او د هغه په اراده ورته بلنه ورکړل شوې ده، په گډه سره کار کوي. (۲۹) ځکه چې خدای هغوی له پخوا نه پېژندل او هغوی يې له مخکې نه غوره کړي وو چې د هغه د زوی په شان شي، ترڅو هغه په ټولو خویندو او ورونو کې لومړنی زېږېدلی وي چې لوړ مقام ولري. (۳۰) او هغه کسان چې هغه له مخکې نه غوره کړي وو، رابللي يې دي او هغه رابلل شوي يې عادلان وگڼل او کوم کسان چې هغه عادلان کړي دي، هغوی ته يې خپل جلال هم ورکړ.

په مسيح کې د خدای مينه

(۳۱) نو بيا مونږ د دې شيانو په هکله څه ويلی شو؟ که خدای زمونږ په خوا دی، نو بيا څوک کولای شي چې زمونږ په خلاف شي؟ (۳۲) هغه خپل زوی هم زمونږ څخه درېغ نه کړ، بلکې هغه يې زمونږ د

ټولو په خاطر د قربانۍ په توگه وړاندې کړ، نو همدارنگه ایا هغه به

هرڅه مونږ ته وړیا رانه کړي؟ (۳۳) څوک به د خدای په غوره

شویو خلکو باندې تور ولگوي؟ ځکه چې خدای په خپله اعلانوي

چې هغوی عادلان گڼي. (۳۴) نو بیا څوک هغوی محکومولی شي؟

ځکه چې عیسی مسیح هغه څوک دی چې مړ شو خو بیا راژوندی

شو او هغه د خدای ښي لاس ته ناست دی او په رښتیا سره زمونږ

شفاعت کوي. (۳۵) نو بیا څوک به مونږ د مسیح د مینې نه بېل

کړي؟ ایا مصیبت او کړاوونه، یا ځورونه یا لوږه، لوځوالی یا خطر یا

توره؟ (۳۶) لکه څنګه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

مونږه له مرګه سره مخ یو هر وخت ستا په خاطر

مونږه گڼي هغو پسونو په شان وي چې حلالې دپاره

(۳۷) خو نه، له دې هرڅه سره سره د عیسی مسیح په وسیله چې

زمونږ سره یې مینه وکړه، پوره بری زمونږ په برخه دی. (۳۸) ځکه

زه ډاډمن یم چې نه مرګ او نه ژوند، نه فرښتې، نه اسماني واکمنان،

نه اوسني او نه راتلونکي شیان، نه قدرتونه، (۳۹) نه لوږې او ژورې

او نه په ټول خلقت کې نور شیان کولای شي چې مونږ د خدای د

هغې مینې نه بېل کړي چې زمونږ په څښتن عیسی مسیح کې ده.

د خدای غوره شوی قوم

۹ (۱) زه د مسیح سره تړاو لرم، نو رښتیا وایم او دروغ نه وایم.

زما وجدان چې د روح القدس تابعداري کوي، د دې شاهد دی (۲)

چې زما په زړه کې د خپل قوم یعنې یهودیانو په خاطر چې زما خپلوان دي ډېر لوی غم او نه ختمېدونکی خفگان دی. (۳) د هغوی

دپاره زه په دې هیله وم چې لعنتي شم او د مسیح نه بېل شم. (۴) هغوی اسرایلیان دي او هغوی ته د خدای اولادونه ویل شوي دي او جلال، لوظونه، شریعت، د عبادت مراسم او وعدې ورکړل شوي دي.

(۵) زمونږ نیکونه یعنې ابراهیم، اسحاق او یعقوب هم د هغوی سره تړاو لري او مسیح په انساني لحاظ د هغوی د نسل څخه دی. خدای چې په ټولو باندې حکومت کوي، هغه ته دې تل ترتله ثنا وي. امین.

(۶) دا په دې معنی نه ده چې د خدای کلام خپل مقصد ته نه دی رسېدلی. ځکه چې ټول اسرایلیان د خدای غوره شوي خلک نه دي.

(۷) او نه هم د ابراهیم ټول نسل د خدای اولادونه دي. ځکه چې خدای ابراهیم ته وویل: «ستا نسل به د اسحاق څخه حساب شي.»

(۸) مقصد دا چې هغه ټول اولادونه چې په جسماني لحاظ د ابراهیم د نسل څخه پیدا شوي دي، د خدای اولادونه نه گڼل کېږي،

بلکې یوازې هغوی د خدای په اولادونو کې حسابېږي چې د خدای د وعدې له مخې پیدا شوي دي. (۹) ځکه چې د خدای وعده

داسې وه: «کله چې زه په راتلونکي کال کې په همدې وخت بېرته راشم، نو ساره به زوی ولري.»

(۱۰) یوازې دا نه، بلکې ربکا د یو کس نه چې هغه زمونږ نیکه اسحاق دی، امیدواره شوه. (۱۱) - (۱۲) خو د دې دپاره چې د خدای

مقصد د دې غبرگونکو څخه د یو په غوره کولو کې پوره شي، نو خدای ربکې ته وویل: «مشر زوی به د کشر خدمت کوي.» هغه دا

خبره د هغوی د زېږېدلو نه مخکې وکړه او مخکې له دې چې هغوی کوم ښه یا بد کار وکړي. ترڅو دا وښايي چې د خدای غوره کېدل د هغه د بلنې له مخې وو، نه د هغوی د عملونو له مخې. (۱۳) لکه څنګه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

يعقوب راباندې گران ؤ، خو عيسو مې رد کړ.

(۱۴) نو بيا مونږ څه ووايو؟ ووايو چې خدای بې انصافه دی؟ هېڅکله نه! (۱۵) ځکه چې خدای موسی ته وويل: «زه چې په هرچا باندې وغواړم رحم وکړم، نو رحم ورباندې کوم او په هرچا باندې چې وغواړم زړه وسوځوم، نو زړه ورباندې سوځوم.» (۱۶) نو دا د انسان د خوښې او کوښښ پورې اړه نه لري، بلکې يوازې د خدای د رحم پورې اړه لري. (۱۷) ځکه چې د خدای کلام فرعون ته وايي: «ته ما د دې دپاره پاچا کړې چې ستا په وسيله خپل قدرت وښاييم او زما نوم په ټوله دنيا کې مشهور شي.» (۱۸) نو هغه چې وغواړي په چا باندې رحم وکړي، نو رحم ورباندې کوي او که وغواړي چې د چا زړونه سخت کړي، نو د هغوی زړونه سختوي.

د خدای قهر او رحم

(۱۹) نو تاسو به ماته ووايي: «نو بيا ولې خدای مونږ ملامتوي؟ ځکه څوک کولای شي چې د هغه د ارادې په وړاندې ودريري؟» (۲۰) ای انسانه، ته څوک يې چې بېرته خدای ته ځواب ورکوي؟ ایا یو لوبښی کلال ته ویلی شي چې زه دې ولې داسې جوړ کړی يم؟ (۲۱) ایا یو کلال دا حق نه لري چې د هماغې یو موتي خاورې نه یو

لویسې د ځانگړې کارونې دپاره اوبل د عادي کارونې دپاره جوړ کړي؟

۲۲) خدای هم همداسې کړي وو. هغه غوښتل چې خپل قهر وښايي او خپل قدرت ښکاره کړي. خو هغه د هغو کسانو په اړه د ډېر صبر او زغم څخه کار واخیست چې باید تباہ شي. ۲۳) هغه داسې وکړل، ترڅو خپل لوی جلال هغو خلکو ته ښکاره کړي چې رحم ورباندې وشي، یعنې هغه خلک چې د مخکې نه یې دې ته تیار کړي وو چې د هغه جلال ترلاسه کړي. ۲۴) ځکه چې مونږ هغه خلک یو چې هغه رابللي یو، یعنې یوازې هغه خلک نه چې یهودیان دي، بلکې د غیریهودیانو له منځ نه هم رابلل شوي دي.

۲۵) لکه څنګه چې خدای د هوشع نبي په کتاب کې وایي:

هغه خلک چې زما نه وو، زه به هغوی ته خپل خلک ووايم او هغه خلک چې په ما باندې گران نه وو، هغوی ته وبه وایم «خپل گران.» ۲۶) هغوی ته په هماغه ځای کې ویل شوي وو: «تاسو زما خلک نه یئ،» نو په هماغه ځای کې به هغوی ته وویل شي: «د ژوندي خدای اولادونه.»

۲۷) او اشعیا نبي هم په لوړ اواز د اسراییلو په هکله داسې وایي:

که څه هم اسراییلیان به لکه د بحیرې د بې شمېره شگې په شان وي، خو د هغوی څخه به لږ شمېر یې خلاصون ومومي، ۲۸) ځکه څښتن به د ټولو خلکو په باره کې به په پوره توګه او زر د ځمکې په

مخ خپل قضاوت ترسره کړي.

۲۹) او لکه څنگه چې اشعيا مخکې پېشگويي کړې وه:

که مونږ ته مطلق قادر څښتن نسلونه پرېښي نه وای، نو مونږ به د سدوم او عمورې په شان تباه شوي وای.

د اسراييلو بې ايماني

۳۰) نو بيا مونږ څه ووايو؟ که څه هم غير يهوديانو کونښن نه کاوه چې د خدای په نظر کې عادلان وگڼل شي، خو هغه يې د ايمان په وسيله ترلاسه کړ. ۳۱) خو اسراييليانو چې کونښن کاوه د شريعت په وسيله عادلان وگڼل شي، نو هغه يې ترلاسه نه کړ. ۳۲) ځکه چې د هغوی کونښن د ايمان له لارې نه، بلکې د هغوی د خپلو عملونو په بنياد و. نو هغوی په هغې ښوېدونکې تېرې باندې وښوېدل. ۳۳) لکه څنگه چې د خدای په کلام کې ليکل شوي دي:

گورئ، زه په صهيون کې يوه داسې تېره ږدم چې د خلکو د ښوېدلو سبب شي او يو داسې گټ چې هغوی پرې ولوېږي. خو هرڅوک چې په هغه باندې ايمان راوړي، نو هېڅکله به ونه شرمېږي.

۱۰) ۱) ای خویندو او ورونو! زما د زړه غوښتنه او خدای ته دا دعا ده چې زما قوم خلاصون ومومي. ۲) زه په دې شاهدي ورکوم چې هغوی د خدای په هکله غيرتي دي، خو د هغوی غيرت د پوهې له مخې نه دی. ۳) ځکه چې هغوی هغه لاره ونه پېژندله

چې خدای د هغې په وسیله خلک په خپل حضور کې عادلان ګڼي او د هغه په ځای کوښښ یې وکړ چې خپله لاره عادلانه وښايي او په دې ډول هغوی د خدای د عدالت تابعداري نه کوي. (۴) ځکه چې مسیح د شریعت پوره کوونکی دی، نو هر څوک چې په هغه باندې ایمان راوړي، هغوی به د خدای په حضور کې عادلان وګڼل شي.

ټولو ته د ژغورنې پیغام

(۵) موسی د عادل کېدلو په هکله چې د شریعت په وسیله ترلاسه کېږي، لیکي: «څوک چې په شریعت باندې عمل کوي، نو د هغه په وسیله به ژوند کوي.» (۶) خو د هغه عدالت په هکله چې د ایمان په وسیله ترلاسه کېږي، وايي: «په خپل زړه کې داسې مه وایئ: (څوک به اسمان ته وڅېږي؟) د دې دپاره چې مسیح لاندې راوړي. (۷) یا داسې مه وایئ: (څوک کولای شي چې ښکته د مړو دنیا ته لاړ شي؟) د دې دپاره چې مسیح د مړو نه راژوندي کړي.» (۸) د خدای کلام څه وایي؟

د خدای پیغام تا سره نژدې دی. هغه ستا په خوله او ستا په زړه کې دی.

هغه پیغام د ایمان پیغام دی چې مونږ یې اعلانوو: (۹) که چېرې ته په خپله خوله اقرار وکړې چې عیسی څښتن دی او په خپل زړه کې په دې ایمان ولرې چې خدای هغه د مړو نه راژوندي کړی دی، نو ته به خلاصون ومومي. (۱۰) ځکه که څوک د زړه نه ایمان راوړي، نو هغه به نېک وګڼل شي او که په خپله خوله د خپل ایمان اقرار وکړي،

نو هغه به خلاصون ومومي. (۱۱) د پيغمبرانو په ليکنو کې ويل شوي دي: «هرخوک چې په هغه باندې ايمان راوړي، نو هېڅکله به ونه شرميږي.» (۱۲) نو ځکه د يهودي او غيريهودي ترمنځ هېڅ فرق نشته، ځکه چې د ټولو خښتن يو دی او هغو ټولو کسانو ته چې د هغه نه مرسته غواړي، زيات برکتونه ورکوي. (۱۳) لکه څنگه چې د خدای کلام وايي: «هرخوک چې د خښتن په نوم مرسته وغواړي، نو هغه به وژغورل شي.»

(۱۴) خو که چېرې هغوی په هغه باندې ايمان نه وي راوړی، نو څنگه به هغه ته اواز وکړي او مرسته به ورڅخه وغواړي؟ او څنگه کولای شي چې په هغه باندې ايمان راوړي چې د هغه په هکله يې څه نه وي اورېدلي؟ او هغوی به يې څنگه واوري ترڅو چې چا ورته پيغام نه وي رسولی؟ (۱۵) او هغوی به څنگه پيغام ورسوي، ترڅو د دې کار دپاره لېږل شوي نه وي؟ لکه څنگه چې د خدای په کلام کې ليکل شوي دي:

خومره ښکلي دي د پيغام وړونکي قدمونه چې زېږی رسوي.

(۱۶) خو هغوی ټولو هغه زېږی قبول نه کړ، ځکه اشعيا نبي وايي: «ای خښتنه، چا زمونږ په پيغام باندې باور کړی دی؟» (۱۷) نو ايمان د پيغام په اورېدلو سره پيدا کيږي او پيغام د مسيح د کلام په وسيله اورېدل کيږي.

(۱۸) خو زه پوښتنه کوم چې ايا د اسرايلو قوم پيغام نه دی اورېدلی؟ يې له شکه چې اورېدلی يې دی، ځکه لکه څنگه چې د

د زيري رسوونکو اواز په ټوله دنيا کې اورېدل کېږي او د هغوی خبرې د دنيا تر بل سره پورې رسېږي.

١٩) خو زه یوځل بیا پوښتنه کوم چې ایا د اسراییلو خلک په دې پوه نه شول؟ موسی لومړنی کس دی چې وایي:

زه به په تاسو کې د هغو خلکو په وسیله بخيلي پیدا کړم چې په قوم کې نه شمېرل کېږي او د یو نا پوهه قوم په وسیله به ستاسو قهر راوپاروم.

٢٠) بیا اشعیا په ډېرې زړورتیا سره وایي:

زه هغو خلکو پیدا کړم چې زما په لټه کې نه وو او خپل ځان مې هغو خلکو ته ښکاره کړ چې زه یې نه غوښتل.

٢١) خو د اسراییلو د قوم په هکله خدای وایي:

ټوله ورځ مې هغو خلکو ته د پخلاینې دپاره غېږه خلاصه کړې وه چې نافرمانه او سرکښه وو.

په اسراییلو باندې د خدای رحم

١١) زه پوښتنه کوم چې ایا خدای خپل قوم رد کړی دی؟ هېڅکله نه! زه خپله هم اسراییلی یم، د ابراهیم د نسل نه او د بنیامین

د قبیلې څخه يم. ﴿٢﴾ خدای خپل هغه قوم نه دی رد کړی چې د مخکې نه یې غوره کړی و. ایا تاسو نه پوهېږئ چې د خدای کلام د الیاس پیغمبر په هکله څه وایي چې هغه څنگه د اسرايیلو په خلاف خدای ته شکایت کوي او وایي: ﴿٣﴾ «څښتنه، هغوی ستا پیغمبران وژلي دي، ستا د قربانۍ ځایونه یې وران کړي دي او زه یوازې پاتې يم او هغوی هڅه کوي چې ما هم ووژني.» ﴿٤﴾ خو خدای هغه ته څه ځواب ورکړ؟ هغه دا ځواب ورکړ: «ما د خپل ځان دپاره اووه زره کسان چې د بعل بت ته یې سجده نه ده کړې، ساتلي دي.» ﴿٥﴾ همدارنگه په دې اوسنۍ زمانه کې هم یو شمېر خلک پاتې دي چې د خدای په فضل سره غوره شوي دي. ﴿٦﴾ خو که چېرې دا د فضل په وسیله وي، نو بیا د انسان د عملونو په وسیله نه دی. که نه، نو بیا فضل کومه معنی نه لري.

﴿٧﴾ نو بیا دا څه معنی؟ د اسرايیلو خلک چې د کوم شي په لټه کې وو، هغه یې ترلاسه نه کړ. د خدای غوره شویو کسانو ترلاسه کړ، خو د نورو زړونه سخت شول. ﴿٨﴾ لکه څنگه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

خدای هغوی په روحاني درانه خوب ویده کړل چې تر نن ورځې پورې نه څه لیدلی شي او نه څه اورېدلی شي.

﴿٩﴾ او داود وایي:

پرېږده چې دسترخوان یې ورته تیلک او دام شي او تیره ورته داسې شي چې پرې وښویږي او د خپلو کارونو سزا وويني. ﴿١٠﴾ پرېږده

چې سترگې يې ړندې شي چې هېڅ ونه ويني او ملاگانې يې د تل دپاره کړوېې شي.

١١ نو زه پوښتنه کوم، ايا هغوی داسې وښوېدل چې بيا به هېڅکله راپورته نه شي؟ هېڅکله نه، بلکې د هغوی د سرغړونې په سبب خلاصون د غيريهوديانو په برخه شو او له همدې امله د اسراييلو سره کينه پيدا شوه. ١٢ اوس که چېرې د هغوی سرغړونه د دنيا د برکت سبب شوه او د هغوی روحاني ماتې د غيريهوديانو دپاره د برکت سبب شوه، نو بيا به د هغوی برکتونه نور څومره زيات شي چې کله ټول اسراييل په کې شامل شي.

د غير يهوديانو ژغورل

١٣ اوس تاسو غيريهوديانو ته وایم چې زه د غيريهوديانو دپاره رسول يم او په خپل کار باندې وياړ کوم. ١٤ ځکه کېدای شي چې په دې ډول وکولای شم د خپل قوم حسد او بخیلي راوپاروم او د هغوی څخه ځينې يې وژغورم. ١٥ ځکه که د هغوی رد کېدل د دنيا سره د خدای د پخلا کېدلو سبب شو، نو د هغوی منل به لکه د مرگ نه د بيا راژوندي کېدلو په معنی وي. ١٦ که چېرې د اوږو لومړنی پېره چې خدای ته د نذرانې په توگه وړاندې کېږي، سپېڅلې وي، نو بيا ټوله خميره هم سپېڅلې ده. او که د ونې رينې سپېڅلې وي، نو څانگې يې هم سپېڅلې دي.

١٧ خو که چېرې ځينې څانگې پرېکړل شي او ته چې د ځنگلي زيتون يوه څانگه وې، په نورو څانگو کې پيوند شوې او د اصلي

زیتون د ونې په گټوره رېښه کې شریک شوې، (۱۸) نو خپل ځان د نورو څانگو نه لوړ مه گڼه. که چېرې خپل ځان لوړ گڼې، نو یاد ساته چې رېښه په تا باندې ولاړه نه ده، بلکې ته په رېښې باندې ولاړ یې. (۱۹) خو ته به وایې: «څانگې د دې دپاره پرېکړل شوې چې زه په کې پیوند شم.» (۲۰) دا رښتیا ده. هغوی د خپلې بې ایمانۍ له امله پرېکړل شوې، خو ته د ایمان په وسیله هلته پاتې کېږې. نو مغرور کېږه مه، بلکې ووېرېږه. (۲۱) ځکه که خدای هغه طبیعي څانگې په خپل ځای پرېښودلې، نو تا به هم پرېږدې. (۲۲) نو د خدای مهرباني او سخت قضاوت په پام کې ونیسه. خدای د هغو خلکو په وړاندې سختگیره دی چې لېرې لوېدلې دي، خو ستا په وړاندې مهربانه دی، که چېرې ته د هغه په مهربانۍ کې پاتې شې. که نه، نو ته به هم پرېکړل شې. (۲۳) که چېرې یهودیان په بې ایمانۍ کې پاتې نه شي، نو هغوی به بیا پیوند کړل شي، ځکه چې خدای قدرت لري چې هغوی یوځل بیا سره پیوند کړي. (۲۴) ځکه که چېرې تاسو غیر یهودیان د ځنگلي زیتون د ونې نه پرېکړل شوي یئ او د خپل فطرت په خلاف د اصلي زیتون د ونې سره پیوند شوي یئ، نو بیا به هغه اصلي څانگې څومره په اسانۍ سره پیوند شي چې د اصلي زیتون د ونې خپلې څانگې دي.

په ټولو باندې د خدای رحم

(۲۵) ای خویندو او ورونو! زه نه غواړم چې تاسو د دې پټ راز نه بې خبره پاتې شئ او په خپلې پوهې باندې مغرور شئ. د ځینو اسرایلیانو زړونه سخت شوي دي او دا به تر هغه وخته پورې دوام

وکړي، ترڅو د هغو غیریهودیانو شمېر پوره شي چې خلاصون مومي.
٢٦ په دې ډول به ټول اسراییل خلاصون ومومي. لکه څنګه چې
لیکل شوي دي:

خلاصونکی به د صهیون څخه راشي او هغه به د یعقوب د نسل
څخه بې دیني لېرې کړي. ٢٧ زه به د هغوی سره لوظ وکړم چې د
هغوی گناهونه لېرې کړم.

٢٨ د زېري په خاطر یهودیان د خدای د بنمنان شول او دا ستاسو
په ګټه دی. د خدای د خوښې له امله هغوی اوس هم خدای ته د
هغوی د نیکونو ابراهیم، اسحاق او یعقوب په خاطر ګران دي. ٢٩
ځکه چې د خدای نعمتونه او بلنه نه بدلېدونکي دي. ٣٠ لکه څنګه
چې تاسو غیریهودیانو یو وخت د خدای په وړاندې نافرمانی کوله،
خو اوس په تاسو باندې د یهودیانو د نافرمانی له امله رحم وشو،
نو اوس هغوی نافرمانی کوي او په تاسو باندې د خدای رحم
وشو، نو له دې امله په هغوی باندې به هم د هغه رحم وشي. ٣١
خدای ټول خلک په نافرمانی کې راګېر کړل، ترڅو په ټولو باندې
رحم وکړي.

٣٣ واه، د خدای شتمني څومره زیاته ده او د هغه حکمت او پوهه
څومره ژوره ده! د هغه قضاوتونه څومره پټ او د هغه په لارو
پوهېدل څومره سخت دي. ٣٤ ځکه د خدای په کلام کې لیکل
شوي دي:

څوک کولای شي چې د څښتن په فکرونو باندې پوه شي؟ یا څوک

کولای شي چې هغه ته مشوره ورکړي؟ (۳۵) يا چا خدای ته کوم

شي ورکړی دی چې بېرته يې ترې واخلي؟

(۳۶) ځکه چې ټول شيان د هغه له خوا دي او د هغه په وسيله پيدا

شوي دي او د هغه دپاره دي. د هغه جلال دې تل تر تله وي. امين.

په مسيح کې نوی ژوند

۱۲ (۱) نو له دې امله ای خویندو او ورونو! زه د خدای د

رحمتونو په خاطر ستاسو نه غوښتنه کوم چې خپل ځانونه خدای ته

د ژوندی او سپېڅلې قربانۍ په توګه چې هغه ته د منلو وړ وي،

وړاندې کړئ. دا ستاسو رښتیني او مناسب عبادت دی. (۲) د دې

دنیا په شان مه کېږئ، بلکې پرېږدئ چې د خپلو فکرونو په نوي

کولو سره خدای تاسو بدل کړي. بیا به تاسو وکولای شئ چې د

خدای اراده وپېژنئ او هغه څه چې ښه، د منلو وړ او کامل دي،

وپېژنئ.

(۳) د هغه فضل له مخې چې ماته راکړل شوی دی، زه تاسو هر یو

ته وایم چې خپل ځان لکه څنګه چې اوس یی، د دې نه لوړ مه ګڼئ.

بلکې عاجز اوسئ او د هغه ایمان د اندازې له مخې چې خدای تاسو

هر یو ته درکړی دی، فکر وکړئ. (۴) لکه څنګه چې زمونږ په بدن

کې ډېر غړي دي او د ټولو غړو کار یوشان نه دی، (۵) نو مونږ

چې ډېر یو، خو په مسيح کې یو بدن یو او د یو بل غړي یو.

٦) مونږ بايد د هغو مختلفو نعمتونو څخه چې خدای راته د خپل فضل له مخې راکړي دي، کار واخلو. که چېرې هغه د خدای د پیغام رسول وي، نو هغه باید د خپل ایمان له مخې سرته ورسوو. ٧) که خدمت کول وي، نو باید خدمت وکړو. که هغه تعلیم ورکول وي، نو باید تعلیم ورکړو. ٨) که هغه د نورو هڅول وي، نو باید ویې هڅوو. که چېرې د مالي مرستې ورکول وي، نو د سخاوت له مخې یې ورکړو، که چېرې د مشرۍ نعمت وي نو په کونښن سره یې وکړو، که چېرې د مهربانۍ کولو نعمت وي، نو په خوشحالی سره رحم وکړو.

٩) ستاسو مینه دې رښتینې او سوچه وي. د بدو نه کرکه کوئ او په نېکۍ کې ټینګ ودرېږئ. ١٠) یو د بل سره د ورورولۍ مینه کوئ او هر یو دې د خپل ځان نه زیات د نورو درناوی وکړي. ١١) په خپل کار کې تبليي مه کوئ او په روحاني شوق سره د څښتن خدمت کوئ. ١٢) ستاسو هیله دې تاسو خوشحاله ساتي، په مصیبت کې صبر او زغم ولرئ او هر وخت دعا کوئ. ١٣) د محتاجو ایماندارانو سره مرسته کوئ او مېلمه پال اوسئ.

١٤) څوک چې تاسو ځوروي، د هغوی دپاره برکت غواړئ، نه لعنت. ١٥) څوک چې خوشحاله وي، نو خوشحالي ورسره کوئ او څوک چې ژاړي، نو ورسره ژړا کوئ. ١٦) یو د بل سره په همغږۍ کې ژوند کوئ. مغرور مه اوسئ، بلکې د ټیټ مقام لرونکو خلکو سره ملګرتیا کوئ. خپل ځان د نورو څخه هونښیار مه گڼئ.

١٧) د بدۍ په بدل کې د چا سره بدې مه کوئ. خو پام کوئ چې

هغه کارونه باید وکړئ چې د ټولو په نظر کې ښه وگڼل شي. (۱۸)

ترڅو پورې چې کېدای شي او ستاسو پورې اړه ولري، نو د ټولو خلکو سره په سوله کې ژوند تېروئ. (۱۹) گرانو دوستانو، هېڅکله خپل بدل مه اخلئ، بلکې هغه د خدای قهر او غضب ته پرېږدئ، ځکه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

څښتن وايي: «بدل اخیستل زما کار دی، زه بدل اخلم.»

(۲۰) د دې په ځای لیکل شوي دي:

که چېرې ستا دښمن وږی وي، نو هغه ته خواږه ورکړه چې ويې خوري. که چېرې تېری وي، نو هغه ته اوبه ورکړه چې ويې څښي. په دې کار به ته د هغه په سر باندې اور بل کړې او څښتن به تاته اجر درکړي.

(۲۱) مه پرېږده چې بدې درباندي غالبه شي، بلکې د نېکۍ په وسیله په بدې باندې بری ترلاسه کړه.

د واک د خاوندانو په وړاندې زمونږ دنده

۱۳ (۱) هر څوک دې د حکومتي واکمنانو تابعداري کوي، ځکه چې د خدای له اجازې پرته څوک نه شي کولای چې حکومت وکړي او اوسني واکمنان د خدای له خوا ټاکل شوي دي. (۲) له دې امله څوک چې د واکمنانو سره مخالفت کوي، نو د خدای سره چې هغوی یې ټاکلي دي، مخالفت کوي او څوک چې مخالفت کوي،

هغوی به په خپله خپل ځان ته سزا ورکوي. (۳) ځکه چې واکمنان د ښو خلکو د وپړې سبب نه گرځي، بلکې بدکاران ترې وپړي. که چېرې غواړئ چې د قدرت د خاوندانو څخه وپره ونه لرئ، نو بیا ښه کار کوئ او هغوی به ستاسو ستاینه کوي. (۴) ځکه چې هغوی د خدای خدمتگاران دي او ستاسو د ښېگڼې دپاره دي. خو که چېرې تاسو غلط کار کوئ، نو بیا ووپړئ، ځکه چې هغوی د خپل ځان سره توره بې دلیله نه گرځوي. هغوی د خدای خدمتگاران دي او د خدای د غضب له لارې بدکارانو ته سزا ورکوي. (۵) له همدې امله باید د واک د خاوندانو تابع اوسئ، یوازې د خدای د غضب نه د ځان ساتلو دپاره نه، بلکې د خپل وجدان په خاطر. (۶) له همدې امله تاسو هم خپله مالیه ورکوئ، ځکه چې د واک خاوندان د خدای خدمتگاران دي او په خپلو دندو کې بوخت دي. (۷) د کومو خلکو نه چې مو پور اخیستی وي، هغوی ته خپل پور بېرته ورکړئ. د ماليې اخیستونکو ته مالیه ورکوئ او محصول د محصول اخیستونکو ته ورکوئ. څوک چې د درناوي وړ وي، د هغوی درناوی کوئ او د عزت د خاوندانو عزت کوئ.

د یو بل په وړاندې زمونږ دنده

(۸) د هېچا پور په ځان باندې مه پرېږدئ، بلکې ستاسو یوازېنی کار د یو بل سره مینه کول دي. ځکه څوک چې د نورو سره مینه کوي، هغه په شریعت باندې پوره عمل کړی دی. (۹) ځکه چې دا حکمونه دي: «زنا مه کوه، قتل مه کوه، غلامه کوه، د نورو څخه د کوم شي تمه مه کوه» او نور حکمونه هم دي چې په دې حکم کې په

لنډه توگه بيانېږي: «د خپل گاونډي سره د خپل ځان په شان مينه کوه.» (۱۰) څوک چې د خپل گاونډي سره مينه کوي، نو د هغه سره بد نه کوي. نو له دې امله مينه کول د شريعت پوره کول دي.

(۱۱) همدارنگه لکه څنگه چې تاسو پوهېږئ چې همداوس هغه وخت رارسېدلی دی چې بايد د خوب نه راويښ شئ. ځکه چې اوس زمونږ خلاصون د هغې ورځې نه ډېر رانژدې شوی دی چې کله مو ايمان راوړ. (۱۲) شپه تېره شوې ده او ورځ رانژدې ده. نو راځئ چې د تيارې د کارونو نه لاس واخلو او د رڼا د زغرو کالي واغوندو. (۱۳) راځئ چې د هغو کسانو په شان چې په رڼا کې ژوند کوي، مناسب چلند وکړو، نه په عياشۍ او نشو کې، نه په جنسي بداخلاقي او فساد کې، نه په جگړو او کينو کې. (۱۴) د دې په ځای د څښتن عيسی مسيح د فطرت لباس واغوندئ او نور د خپلو نفساني غوښتنو د پوره کولو په فکر کې مه اوسئ.

د نورو په هکله قضاوت مه کوئ

۱۴ (۱) هغه خلک چې په خپل ايمان کې کمزوري دي، هغوی ومنئ، خو د هغوی سره د هغوی د شخصي نظريو په هکله شک او بحث مه کوئ. (۲) يو کس په دې عقیده دی چې هغه کولای شي چې هرڅه وخورې، خو څوک چې په ايمان کې کمزوری وي، هغه يوازې سابه خوري. (۳) څوک چې هرڅه خوري، نو هغه بايد هغه چاته په سپکه سترگه ونه گوري چې هغه يې نه خوري او څوک چې هرڅه نه خوري، بايد د هغه چا په هکله قضاوت ونه کړي چې

هرڅه خوري، ځکه چې خدای هغه قبول کړی دی. (۴) ته څوک
يې چې د بل چا د نوکر په هکله قضاوت کوي؟ دا چې هغه نوکر په
خپل خدمت کې بريالی دی او که نه، دا د هغه د بادار پورې اړه لري.
خو هغه به بريالی شي، ځکه چې څښتن کولای شي چې هغه بريالی
کړي.

(۵) يو کس يوه ورځ د نورو ورځو نه سپېڅلی گڼي، په داسې حال
کې چې بل کس ټولې ورځې يوشان گڼي. هرڅوک بايد په دې باندي
ډاډمن اوسي چې کوم فکر چې هغه يې لري، هغه سم دی. (۶)
څوک چې يوه ورځ سپېڅلې او مهمه گڼي، هغه يې څښتن ته د
درناوي دپاره گڼي. څوک چې هرڅه خوري، نو څښتن ته د درناوي
دپاره يې خوري، ځکه چې هغه ورباندي د خدای شکر کوي. خو
څوک چې هرڅه نه خوري، هغه يې هم څښتن ته د درناوي دپاره نه
خوري او د خدای شکر کوي. (۷) ځکه چې زمونږ څخه هېڅوک
هم د خپل ځان دپاره ژوند نه کوي او هېڅوک هم د خپل ځان دپاره
نه مړ کيږي. (۸) ځکه که چېرې مونږ ژوند کوو، نو د څښتن دپاره
يې کوو او که مړه کېږو، نو د څښتن دپاره مړه کېږو. نو که چېرې
مونږ ژوندي يو يا مړه کېږو، مونږ د څښتن يو. (۹) له همدې امله
مسيح مړ شو او بيا راژوندي شو، ترڅو هغه د مړو او ژونديو دواړو
څښتن وي. (۱۰) نو بيا ته ولې د بل ايماندار په هکله قضاوت کوي؟
يا ولې بل ايماندار ته په سپکه سترگه گوري؟ ځکه چې مونږ ټول به
د خدای د قضاوت د تخت په مخکې ودرېږو. (۱۱) ځکه چې د
خدای په کلام کې ليکل شوي دي:

څښتن وايي چې زه په خپل ذات باندې قسم خورم چې هر يو به زما په مخکې په گوندو شي او هر يو به په خپله ژبه اقرار وکړي چې زه خدای يم.

۱۲ نو بيا به مونږ هر يو د خپل ځان په هکله خدای ته حساب ورکوو.

د نورو ايماندارانو د بنويډلو سبب مه کېږئ

۱۳ نو راضي چې نور د يو بل په هکله قضاوت ونه کړو، بلکې د هغې په ځای پرېکړه وکړو چې د بل ايماندار په لاره کې تېره کېږدو چې ورباندې وبنويږي او يا د هغه د لارې خنډ شو، ترڅو گناه وکړي. ۱۴ زه پوهېږم او څرنگه چې زه په څښتن عيسی باندې ډاډمن يم چې هېڅ شی په خپله ناپاکه نه دی، خو څوک يې چې ناپاک گڼي، نو د هغه دپاره ناپاکه دی. ۱۵ که چېرې بل ايماندار په هغه خوږو باندې چې ته يې خوږې خفه کېږي، نو ته نور په مينه چلند نه کوي. ته چې څه خوږې په هغو باندې د هغه چا د تباهي او هلاک کېدلو سبب مه گرځه چې مسيح د هغه دپاره مړ شو. ۱۶ نو څه چې ستاسو دپاره بڼه دي، مه پرېږدئ چې نور ورته بد ووايي. ۱۷ ځکه چې د خدای پاچاهي خوږل او څښل نه دي، بلکې عدالت، سوله او خوشحالي ده چې روح القدس يې ورکوي. ۱۸ څوک چې په دې ډول د مسيح خدمت کوي، نو هغه خدای ته د منلو وړ دی او خلک يې خوښوي.

۱۹ نو بيا راضي چې د هغو شيانو پسې وگرځو چې زمونږ ترمنځ د

سولې او سلامتې سبب ګرځي او يو د بل سره مرسته وکړو چې ټينګ
 ايمان ولرو. (۲۰) د خوراک په خاطر د خداى کار مه خرابوئ. په
 حقيقت کې هرڅه پاک دي، خو دا غلطه ده چې کوم څوک هغه څه
 وخورې چې د نورو د بنويډلو او ګناه سبب شي. (۲۱) دا به ښه وي
 چې ته غوښه ونه خوړې يا شراب ونه څښې او بل داسې کار ونه
 کړې چې د نورو ايماندارانو د بنويډلو سبب شي. (۲۲) په کوم شي
 چې ته عقیده لرې، هغه د خداى او په خپل منع کې وساته. بختور
 دي هغه خلک چې خپل ځانونه د هغه څه په خاطر چې د هغوى په
 نظر کې سم دي او ترسره کوي يې، مجرم نه ګڼي. (۲۳) څو که
 چېرې څوک کوم څه وخورې او په هغه باندې شکمن وي، نو هغه
 محکوم دى، ځکه چې هغه د ايمان له مخې دا عمل نه کوي او هر
 عمل چې د ايمان له مخې نه وي، هغه ګناه ده.

خپل ځان نه بلکې نور خلک خوشحالوئ

۱۵ (۱) مونږ چې په ايمان کې ټينګ يو، بايد د کمزرو کمزورتيا
 وزغمو او يوازې د خپل ځان د خوشحالى په فکر کې ونه اوسو.
 (۲) مونږ هر يو بايد د خپل ګاونډي د ښېګڼې او خوشحالى دپاره
 مرسته وکړو، ترڅو د هغوى ايمان ډېر قوي شي. (۳) ځکه چې
 مسيح هم کوبښن ونه کړ چې خپل ځان خوشحاله کړي. خو لکه
 څنگه چې د خداى په کلام کې ليکل شوي دي: «کومو خلکو چې
 ستاسو سپکاوى وکړ، هغوى زما سپکاوى هم وکړ.» (۴) ځکه
 هرڅه چې پخوا ليکل شوي دي، هغه زمونږ د لارښوونې دپاره ليکل
 شوي دي ترڅو مونږ د صبر او هغې تسلى په وسيله چې د خداى

کلام یې مونږ ته راکوي، هیله مند واوسو. (۵) خدای چې د صبر او تسلی سرچینه ده، تاسو ته دې توان درکړي چې په داسې همغږی یو د بل سره ژوند وکړئ لکه څنگه چې د عیسی مسیح د پیروانو سره مناسب دي، (۶) ترڅو تاسو ټول په ګډه سره په یو اواز د خدای یعنې زمونږ د څښتن عیسی مسیح د پلار ثنا ووايئ.

ټولو خلکو ته د زېري رسول

(۷) نو لکه څنگه چې مسیح تاسو ومنلی، نو تاسو هم د خدای د جلال دپاره یو بل ومنئ. (۸) ځکه چې زه تاسو ته وایم چې مسیح د خدای د رښتینولۍ د ثابتولو دپاره د یهودیانو خدمتګار شو، ترڅو هغه وعدې پوره کړي چې د هغوی د نیکونو سره یې کړې وې (۹) او د دې دپاره چې غیریهودیان هم خدای ته د هغه د رحم په سبب ثنا ووايي. لکه څنگه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

له دې امله زه به د غیریهودیانو منځ کې ستا ثنا ووايم او زه په سندرو سره ستا ثنا او صفت کوم.

(۱۰) او په بل ځای کې وايي:

ای نورو قومونو د خدای د قوم سره خوشحالي وکړئ.

(۱۱) او بیا په بل ځای کې وايي:

ای ټولو قومونو، د څښتن ثنا او صفت وکړئ او ای ټولو خلکو د هغه لویي بیان کړئ.

يو څوک به د يسي د اولادې څخه راشي او هغه به په غيريهوديانو حکومت وکړي او غيريهوديان به هغه ته هيله من وي.

۱۳) خدای چې د هيلې سرچينه ده، هغه دې تاسو د خپل ايمان په وسيله د پوره خوشحالی او سولې نه ډک کړي چې د روح القدس په قدرت سره ستاسو هيله نوره هم زیاته شي.

د غيريهوديانو دپاره د پولوس رسول دنده

۱۴) ای زما خویندو او ورونو، زه په خپله ستاسو په هکله ډاډمن یم

چې تاسو د نېکۍ نه ډک او پوره پوهه لرئ او د دې توان لرئ چې یو بل ته لارښوونه وکړئ. ۱۵) خو ما په زړورتیا سره ځینې شيان

تاسو ته لیکلي دي چې تاسو ته یې در په یاد کړم، د هغه فضل له

امله چې خدای ماته راکړی دی ۱۶) چې د غيريهوديانو دپاره د

عیسی مسیح خدمتگار شم. هغه ماته د زیري د رسولو په خاطر د

کاهنتوب دنده راکړې ده، ترڅو غيريهوديان لکه د یوې نذرانې په

توگه چې خدای ته د منلو وړ وي، وړاندې کړم چې د روح القدس په

وسيله پاکه شوې ده. ۱۷) نو ځکه زه په عیسی مسیح کې د خدای

دپاره په خپل خدمت باندې ویاړ کوم. ۱۸) ځکه چې زه دا جرات

نه کوم چې د کوم شي په هکله خبرې وکړم پرته له هغه څه نه چې

مسیح زما په وسيله سرته رسولي دي، د دې دپاره چې زه

غيريهوديان په خپلو خبرو او عمل باندې د خدای تابع کړم. ۱۹) د

نښو او حیرانوونکو کارونو په قدرت او د خدای د روح په قدرت

سره هغوی قانع شول، ځکه چې ما د اورشلیم نه تر ایلیریکوم پورې په ټوله لاره د مسیح زېری په پوره توګه ورساوه. (۲۰) دا زما مقصد ؤ چې زېری هغو ځایونو ته ورسوم چې تراوسه یې د مسیح نوم نه دی اورېدلی، ترڅو زه په هغه بنیاد باندې داسې کوم څه جوړ نه کړم چې بل چا ایښی دی. (۲۱) بلکې لکه څنګه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

چاته چې د هغه په هکله څه نه دي ویل شوي، هغوی به یې وویني او چا چې د هغه په هکله څه نه دي اورېدلي هغوی به پوه شي.

(۲۲) له همدې امله څو څو ځلې تاسو ته زما د راتللو مخنیوی وشو.

روم ته د پولوس د تګ مقصد

(۲۳) خو اوس چې ما خپل کار په دې سیمو کې پای ته رسولی دی

او کلونه کلونه کېږي چې زه په دې ارمان وم چې راشم او تاسو

ووینم، (۲۴) نو زه په دې هیله یم چې اسپانیې ته د سفر په وخت

کې تاسو سره د لږ وخت دپاره ووینم او کله مې چې ستاسو سره

لیدنه وکړه، نو بیا به ستاسو په مرسته خپل سفر ته دوام ورکړم. (۲۵)

خو اوس د خدای د خلکو سره د مرستې په خاطر اورشلیم ته ځم.

(۲۶) ځکه چې د مقدونیه او جنوبي یونان ایماندارانو د زړه له

اخلاصه پرېکړه کړې ده چې په اورشلیم کې غریبو ایماندارانو ته یو

څه پیسې د مالي مرستې په توګه ورکړي. (۲۷) هغوی خوشحاله وو

چې دا کار وکړي او په حقیقت کې هغوی خپل ځانونه د یهودیانو

پوروري گنل. څرنگه چې يهوديانو خپل روحاني برکتونه د
 غيريهوديانو سره شريک کړل، نو غيريهوديان بايد د دې په بدل کې د
 هغوی سره مالي مرستې وکړي. (۲۸) نو کله چې زه دا کار سرته
 ورسوم او هغه پيسې چې راټولې شوې دي هغوی ته وسپارم، نو بيا
 زه اسپانيې ته ځم او په لاره کې به ستاسو سره ليدنه وکړم. (۲۹) زه
 پوهېږم چې کله تاسو ته درځم، نو د مسيح د پوره برکتونو سره به
 درځم.

(۳۰) ای خویندو او ورونو! زه ستاسو نه د خپل څښتن عیسی مسیح
 او هغې مینې په خاطر چې روح القدس یې تاسو ته درکوي، غوښتنه
 کوم چې زما سره په هلوځلو کې خدای ته په دعا کولو سره یوځای
 شی. (۳۱) دعا وکړئ چې زه د یهودیې د بې ایمانانو څخه وژغورل
 شم او زما خدمت په اورشلیم کې د خدای خلکو ته د منلو وړ
 وگرځي. (۳۲) نو که د خدای رضا وي، په خوشحالی به تاسو ته
 درشم او ستاسو په ملگرتیا او لیدنې سره به بېرته تکره شم. (۳۳)
 خدای چې د سولې او سلامتی سرچینه ده، هغه دې تاسو ټولو سره
 وي. امین.

د پولوس رسول ځانگړي سلامونه

۱۶ (۱) زه تاسو ته زمونږ خور فیبي چې د کینخريه د کلیسا
 خادمه ده، درپېژنم. (۲) تاسو هغې ته د عیسی مسیح په نوم لکه
 څنگه چې د خدای د خلکو سره مناسب دي، هرکلی ووايئ او هر
 شي ته چې اړتیا ولري ورسره مرسته وکړئ، ځکه چې هغې د ډېرو

سره مرسته کړې ده او زما سره یې هم کړې ده.

٢ پریسکیلا او د هغې مېړه اکیلا ته چې د عیسی مسیح په خدمت

کې زما ملگري دي، سلام ووايئ. ٤ هغوی خپل ځانونه زما په

خاطر په خطر کې واچول، د هغوی څخه یوازې زه نه بلکې د

غیریهودیانو ټولې کلیساګانې شکرګزاري کوي. ٥ د هغې کلیسا

غړو ته هم سلامونه ووايئ چې د هغوی په کور کې سره راټولېږي.

زما ګران دوست اپنتوس ته چې د اسیا په ولایت کې لومړنی کس ؤ

چې په مسیح باندې یې ایمان راوړ، هم سلامونه ووايئ. ٦ مریم

ته چې ستاسو دپاره یې ډېر زحمت ویستلی دی، سلام ووايئ. ٧

اندرونیکاس او یونیا ته چې زما وطنداران دي او زما سره په زندان

کې وو، سلامونه ووايئ. هغوی په رسولانو کې مشهور خلک دي او

زما نه مخکې یې په مسیح باندې ایمان راوړی ؤ. ٨ همدارنگه

امپلیاتوس ته چې په څښتن عیسی مسیح کې زما ګران ملګری دی،

سلام ووايئ. ٩ اوربانوس ته چې د مسیح په خدمت کې زمونږ

ملګری دی او استاخیس ته چې په ما باندې ګران دی، سلامونه

ووايئ. ١٠ اپلیس ته چې وفاداري یې مسیح ته ثابته شوې ده او د

ارستبولوس کورنۍ ته زما سلامونه ووايئ. ١١ زما وطندار

هیروډیون او نرکیسوس د کورنۍ ایماندارانو ته سلامونه ووايئ. ١٢

تریفینا او تریفوسا ته چې د څښتن خدمت کوي او ګرانې پرسیس ته

چې د څښتن دپاره یې ډېر زحمت ویستلی دی، سلامونه ووايئ.

١٣ روفس ته چې د څښتن له خوا غوره شوی دی او د هغه مور

ته چې ماته هم لکه د مور په شان ده، سلامونه ووايئ. ١٤

اسونکریتوس، فلیګون، هریمیس، پتروباس، هرماس او نورو خویندو

او ورونو ته چې د هغوی سره دي، سلامونه ووايئ. (۱۵)

فیلولوگاس، جولیه، نیرياس او د هغه خور او اولمپياس او ټولو ايماندارانو ته چې د هغوی سره دي، سلامونه ووايئ. (۱۶) یو بل ته سلام ووايئ او په پاڅه مینه یو بل ښکل کړئ. د مسیح ټولې کلیساګانې تاسو ته سلام وایي.

وروستنۍ لارښوونې

(۱۷) ای خویندو او ورونو! زه ستاسو نه غوښتنه کوم چې هغو خلکو ته مو پام وي چې بې اتفاقي رامنځته کوي او نور بې لارې کوي او د هغه تعلیم په خلاف دي چې تاسو حاصل کړی دی. د هغوی څخه ځان لېرې وساتئ. (۱۸) ځکه چې داسې خلک زمونږ د څښتن مسیح خدمت نه کوي، بلکې د خپلې خپټې دپاره کار کوي او په خوږو خبرو او غوږه مالۍ سره ساده خلک غولوي. (۱۹) ځکه چې د څښتن څخه ستاسو اطاعت کول ټولو خلکو ته معلوم دي او له همدې امله زه ستاسو په خاطر خوشحاله یم. خو زه غواړم چې تاسو په ښه کار کې هوښیار اوسئ او په بد کار کې بې ګناه اوسئ. (۲۰) خدای چې د سلامتۍ سرچینه ده، هغه به زر شیطان ستاسو د پښو لاندې ټوټې ټوټې کړي. په تاسو باندې دې زمونږ د څښتن عیسی مسیح فضل وي.

(۲۱) زما همکار تیموتاوس او همدارنګه زما وطنداران لوسیوس او یاسون او سوسیپاتوس هم تاسو ته سلامونه وایي. (۲۲) زه ترتیوس د پولوس منشي د دې لیک لیکونکی هم تاسو ته د څښتن په نوم

سلامونه وایم. (۲۳) گایوس چې زما او د هغه په کور کې د ټولې

کلیسا کوربه دی، تاسو ته سلامونه وایي او د ښار خزانه دار

اراستوس او زمونږ ورور کوارتس هم تاسو ته سلامونه وایي. (۲۴)

[زمونږ د خښتن عیسی مسیح فضل دې په تاسو ټولو باندې وي.

امین.]

د پولوس اخرنی دعا

(۲۵) اوس دې خدای ته جلال وي چې کولای شي تاسو په ایمان

کې د عیسی مسیح د زیري له مخې چې زه یې اعلانوم او د هغه راز

د څرگندولو له مخې چې د پېړیو پېړیو راهیسې پټ پاتې ؤ، قوي

کړي. (۲۶) اوس دا حقیقت د پیغمبرانو د لیکنو په وسیله څرگند

شوی دی او د ابدی خدای د حکم له مخې د دنیا ټولو قومونو ته

ښکاره شوی دی، ترڅو هغوی ایمان راوړي او د هغه اطاعت وکړي.

(۲۷) هغه واحد او یوازې خدای ته دې چې په هرڅه پوهیږي د

عیسی مسیح په وسیله تل ترته جلال وي. امین.